బుడుగు-2

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

బుడుగు - 2

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

ద్వితీయ ముద్రణ
నవంబరు - 1971
వెల : రు. 5-00

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ :

అచ్చు :
నావెల్ ప్రింటర్స్,
విజయవాడ-2.

అసలు పాపాయిలు ఎందుకు?

అమ్మ ముద్దు పెట్టుకుందుకు.

అందుకనేగదా పాపాయిలు మనకి ముద్దొస్తారు.

మరి అలాంటప్పుడు అమ్మ వెళ్ళి వాళ్ళని ఎత్తుకొని ముద్దుపెట్టుకోవాలి గదా. లేకపోతే పాపాయికి కోపం రాదు మరీ.

పాపం. ఆ పాపాయిలు ఆలా కోపంవస్తే ఎలా చెప్తారు. వాళ్ళకి తెలుగు రాదుగదా మరీ.

అందుకని వాళ్ళ ఉంగా ఉంగా బాషలో గాఠిగా చాలా సేపు చెప్తారు.

మరి పెద్దవాళ్ళకి తెలుగు ఒకటే ఒచ్చుగదూ. ఉంగా ఉంగా అంటే తెలీదుగా. అందుకనేమో వాళ్ళు యాడవకు పాపాయీ అంటారు.

అప్పుడు పాపాయికి ఇంకా చాలా కోపం వచ్చేస్తుంది. నాకు కోపం వస్తే అమ్మేమో యాడవద్దూ అంటుందేమిటీ అని ఇంకా గట్టిగా ఉంగా ఉంగా అంటారు.

అంటే, నేను అస్సలు యాడవటం లేదూ, కోపం పడుతున్నానూ అని అర్థం.

మరి ఇంకెలాగ? పాపాయికి కోపం అని అమ్మకి తెలీదు. అమ్మకి తెలీదని పాపాయికి తెలీదు.

మరి పాపాయి పాపం చిన్నదిగదా అందుకని అమ్మదే తప్పు. మా అమ్మ మంచిదే అనుకో.

అయినా, చిన్నపిల్లలు ఎప్పుడూ తప్పు చెయ్యరుట. చిన్నపిల్లలు దేవుళ్ళుట. నాన్న కొశెస్తానంటాడేం, అప్పుడేమో బామ్మ ఇలా అంటుందిలే అదీ సంగతి.

పెద్దవాళ్ళే తప్పుచేసేసి ఉత్తినే అలా అంటారు అని బామ్మ చెప్పింది.

యేం, పాపాయి కోపం అప్పుడెలా పోతుందంటే మరి, అమ్మేమో యాడవకు పాపాయీ అని ఎత్తుకుని ముద్దుపెట్టుకొందిగా అప్పుడూ.

యెప్పుడూ అలాగే పోతుంది పాపాయి కోపం. ఎవళ్ళైనా ముందస్తుగా వచ్చి ఎత్తుకున్నా సరే. అమ్మవస్తే అమ్మదగ్గరకే వెళ్ళిపోతారుగదా.

ఏ పాపాయికేనా సరే వాళ్ళ రాధ అంటేనే ఎక్కువ ఇష్టం. రాధంటే అమ్మ. నాన్నకన్నా బామ్మకన్నా, పిచికకన్నా, బొమ్మకన్నా, పీ.గాన పెసూనాంబకన్నా రాధంటేనే ఎక్కువ ఇష్టం అన్న మాట.

అసలు అలాగే ఉండాలిగదా మరి, ఇప్పుడు యిలాటి కథ ఓటి చెప్తాను ఆ కథ అర్థం ఇదే.

ఒక్క పిచికకన్నా, రెండు పిచికలకన్నా, ఇంకా చెప్తే చింతచెట్టుమీద పిచిక గూడుకన్నా, చెరువుగట్టుకన్నా, పొదిపిచికలకన్నా పాపాయికి వాళ్ళ రాధంటేనే చాలా ఇష్టమూ అని.

నేను రేపో నిన్ననో బాబాయికి ఇలా చెప్తే, ముందస్తుగానేమో ఖధ చెప్పాలీ, తరువాతేమో నీతి చెప్పాలీ అన్నాడు. నీతి అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు.

నీతి అంటే కోత అని బాబాయే చెప్పాడు.

బాబాయి ఎప్పుడుప్పుది స్టార్లేనా కోతలు కోస్తాడుట. కోత అంటే నాకు తెలీదు.

కోతసంగతి పోతేపోనీ కానీ, కథ ఏమిటంటే, ఓపాపాయి, వాళ్ళ అన్నయ్య, వాళ్ళ రాధా వాళ్ళందరూ ఇంచక్కా వాళ్ళ పెరట్లో పడుకుని నిదరో యారు. అంతట్లోకి పొద్దుల్న వచ్చేసిన్ది.

అయినా యింకా ఇంత చిన్న చల్దమామ ఆకాసెం మీద ఉన్నాడు. వాడు చూట్టానికి అచ్చు జీడిపప్పులా ఉన్నాడన్నమాట. ఆ చల్దమామ.

పాపాయేమో కళ్ళు మెల్లిగా తెరిచి వాణ్ణి చూశాడు. ఇంకా రాత్రిరి అయిపోలేదు అనుకుని మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

అప్పుడేమో వాళ్ళరాధ లేచింది. లేచి పాపాయిని చూసింది.

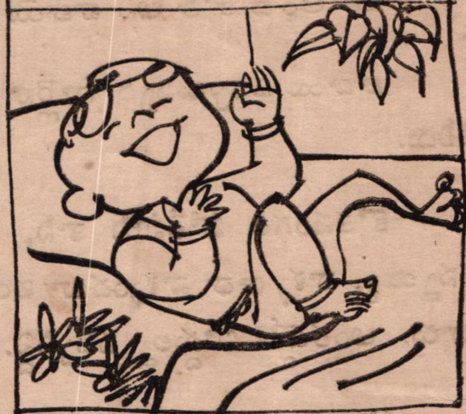
హోహో ఈ పాపాయి ఇంకా నిద్దరోతున్నాడు గదా అనుకుంది. అనుకుని. (పేజీ యిలా తిప్పు)

పా పా యి కో పం క థ

పెరట్లో: అసలు నిజంగా ఆపాప నిద్దర
పోటంలేదు! ఉత్తినే కళ్ళుమూసుకుంది
మరి వాళ్ళమ్మకి తెలీదుగదా. పడుకుంది
కదా అని ఇంట్లోకెళ్ళింది

అమ్మ వెళ్ళగానే దొంగపాప కళ్ళు తెరిచి
నవ్వేసింది. మరి వాళ్ళరాదు చూళ్ళేగా!
(రాదంటే అమ్మతే)

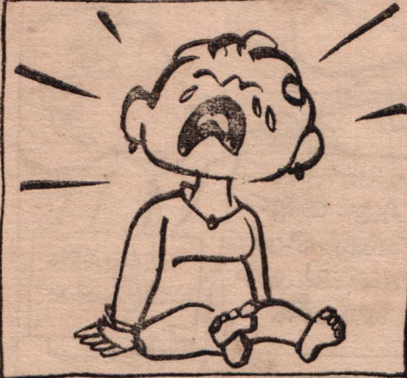
మరి పాపాయి నవ్వితే అమ్మా అందరూ
ముద్దెట్టోవాలిగా! మరి పాపని ఎవరూ
చూళ్ళే! అందుకు వాడికోపం వచ్చింది

రాదు మరి! ఇంతలోకి వాళ్ళన్న వచ్చి
ఇలా గిల్లి వెళిపోయాడు.
ముద్దుకూడా అడుంగలే మరి....

మరి కోపం వస్తే చెప్పాలిగా - అందుకు వాడు కేరు కేరు మనీ - యాాయా అనే ఘట్టిగా చాలా సేపు చెప్పాడు

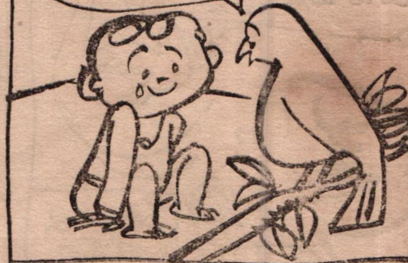
ఏం - అప్పుడేమో ఓ బంగారు పిచిక పాపని చూసింది

అంటే తెలుగు అర్థం ఎందుకేడుస్తావ్ పాపం అని

తెబుగులో! ఏడుపుకాదూ - కోపం! అమ్మానాన్న నన్ను ముద్దెట్టుకోడంలేదే! నేను తేబినా - అందుకనే

"శీ మనుషులంతా ఇంతే నిజెం. మరేం - నువ్వు నాతో మాయింటికి వచ్చెయ్ - ఏం?"

అరూ డూ డూ!

అంటే — "మీ యిల్లెక్కడుం మరి?"

కీచ్ కీచ్ చిచ్ చిచ్
కి కీచ్ చిచ్
ట్వీటక్ ట్వీటక్

ఎవి డూ
ఆటాఁ డూ!

అదుగో ఆ కొండ
లేదూ- అక్కడ
చెరువుందా- అక్కడ
చింత చెట్టుందా
దాని మీద

చెట్టు మీద
ఎలావుండటం?

చెబ్బీ బీ క్బే క్బోబిక్
టి చీ చిప్ ట్వీట్బీప్

మా యిల్లు
బలే వుం
టుందిలే

అడుగు నించి లోపలకిలా దూరి
పోవాలి అక్కడించక్కా వెచ్చగా పడు
కోవచ్చు. చెరువుగట్టు మీదాడుకోవచ్చు

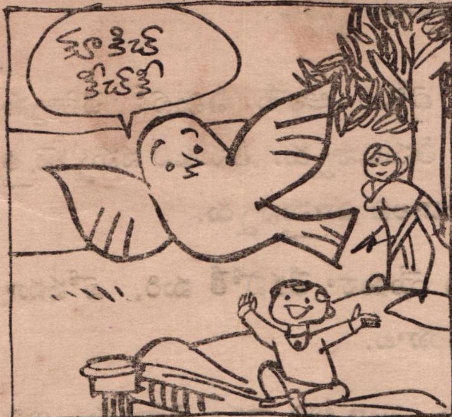
క్వై!

వ్వావ్వ
ఆ!

వస్తావా
మరి!

ఓ వచ్చేస్తా!

3

క్వాకిచ్ కీవ్! (వస్తావా పాపా దబ్బునెళ్ళి పోదాం

ఉంగా ఊ ఆఁ ఆం వమా ఉంగా ఉంగా ఉంగా

పాప అన్న దానికర్థం: నేను రాను పోవాయ్. మా అమ్మ దగ్గరే నాకు బాంటుంది. నేను రాను రాను రాను

4

పిల్లల్ని పెంచెయ్యడం

ఇప్పుడు ఏడుపు అంటే ఏమిటో, ఖోపం అంటే ఏమిటో చెప్పాను గదా అని బాబాయివాళ్లు నా దగ్గిర అలుసు తీసుకున్నారు. తీసుకుని నన్ను నెత్తి మీద, నడ్డిమీద, ఛంపేసి ఎలాగో యేడిపించాలని చూస్తున్నారు.

అప్పుడేమో, ఏంరా బుడుగూ ఇది యేడుపా లేకపోతే మరి, ఖోపమా అని అడుగుతారట. ఇది బాబాయి అయిడియాట.

అయిడియా అంటే ఆశ అని అర్థం. ఇలా అని నాన్న చెప్పాడు. ఇవి ఖూడా బాబాయిదగ్గిరే ఛాలా ఉన్నాయట.

యేం మరి నన్ను యేడిపిందాలని బాబాయి చూస్తాడుగా. అయినా నేను ఎప్పుడూ ఏడవనులే. నేనేం చిన్నవాడినా లేకపోతే చితకవాడినా, అందుకూ.

కాని ఎలాగేనా ఈ పెద్దవాళ్ళు- అంటే నేను కాదులే. ఛాలా బోల్డు పెద్దాళ్లు. ఈ పెద్దాళ్ళు చిన్న పిల్లల సంగతి కుంచెం తెలుసుకోవాలి.

అప్పుడే, వాళ్లు పిల్లలిని బాగా పెంచ గలరు.

పెంచడం అంటే, మనికి నిద్దర్రాన పుడు పడుకో అని కోప్పడే సెయ్యడం.

ఇంకా, ఆకలేసినా ఓసారో ఆరుసార్లో అన్నం పెట్టను అనడం. మళ్ళీ యేమన్నా కూడా పెట్టను అనడం, అదన్నమాట.

ఇంకోటి ఉంది. నాకు లీళ్ళోసుకుట్టే జలుబు చేస్తుంది కదా. అస లిప్పుడే బోల్డు బోల్డు చేసిల్ది. బాటలు బాఘా రాలంట్టుల్ల యి. లిజమేగదూ.

యేం మరి జలుబు చేసినపుడు నీళ్ళోసుకోకూడదు గదా. అయినా మన్ని రోజూ నీళ్లోసుకోమంటారు. అసయ్యంగా.

అలాగే పెద్దవాళ్ళకి ఉంకో చెడ్డ అలవాటుంది. మన్ని ఎప్పుడూ చెడ్డీ చొక్కా తొడుక్కోవాలంటారు.

అలవాటంటే, మన్ని ఉత్తినే తిట్టడం, నడ్డిమీద ఛంపెయ్యడం అని అర్థం.

యేం పెంచడం అంటే ఇదీ అర్థం.

మన సంగతి సరే. మన్ని వీళ్ళెలాగా పెంచలేరనుకో. అసలు దొరకనుగా పెంచడానికి.

ఇంక పాపం చిన్నపిల్లలుంటారు చూడూ. అంటే ఛాలా చిన్నవాళ్లు వాళ్ళని ఈ పెద్దవాళ్లు ఇష్టం వచ్చినట్టు పెంచేస్తారు.

అయితే ఓటుందిలే.

ఈ ఛ్చిన్న పిల్లలు లేరూ వీళ్లు అసలు మంచి వాళ్లు కారు. పైగా తెలుగు రాదు.

అన్నింటికీ యేడుస్తారు అందుకని.

కొందరు నిజెంగా ఎప్పుడూ యేడుస్తూనే ఉంటారనుకో. ఆకలివేసినా యేడుస్తారు. పాలుతాగినా యేడుస్తారు, తాగేశాక మళ్ళీ యేడుస్తారు.

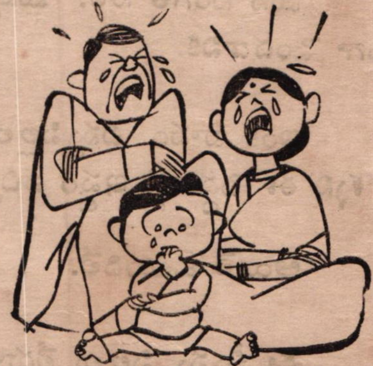
యిలాంటి వాళ్ళంటే నాకు బోల్డు ఖోపం.

మహాడుం ఐడియాలు

కాని ఏడిచేవాళ్ళని ఏడచకుండా చెయ్యడం నాకు వచ్చును.

యిప్పుడు ఓ చిన్న పాపాయి ఏడుస్తోంది గదా. ఊరుకోవే నా తల్లీ అని వాళ్ళ అమ్మా, ఊరుకోరా నాతండిరీ అని వాళ్ల నాన్నా చెప్తారుగదా. అది ఊరుకోదుగా.

అప్పుడు నేనే కనక అమ్మా నాన్నా అయితే, ఆ పాపాయికి ఇటువేపునీ అటు వేపునీ కూచుని గాఠిగా ఏడిచేస్తాను. దెబ్బకి హడ్డిలిపోవాలది. హడ్డిలిపోయి నోర్మూసుకుంటుంది అంతే.

మనం ఇటూ అటూ కూచుని గాఠిగా ఏడ్చేస్తే దెబ్బకి హడ్డిలి పోవాలి

అప్పుడుకూడా యేడుస్తుందనుకో. అంటే మనం ఆపేశాక. మరి మనం చాలా సేపు అరవలేంగా. చిన్న పిల్లలికైతే బాహ అలవాటు కాబట్టి వాళ్లు చాలా సేపు గుక్కపట్టుతారు.

యేం. అప్పుడింక లాభంలేదుగా. నాన్న జేబురుమాలుపెట్టి పాపాయి మూతి కట్టెయ్యాలి. ఇది బాబాయి అయిడియా.

అసలు నా అయిడియా ఏమిటంటే, మరి అది యలాగా ఏడుస్తోందిగా, అందికని ఊచి పుచ్చుకుని ఒకటి కొట్టేసి పరిగేరు కెళ్ళిపోవాలి వాళ్ళ అమ్మా నాన్నాను.

కాని అమ్మా నాన్నా అలా ఏ పాపాయిని కొట్టరుగా. ఎందుకు అంటే, వాళ్ళు అమ్మా నాన్నా గదా. అందుకని మనం కొట్టాలి మరి.

ఇంకో రకం పాపాయిలు ఉన్నాయి. అవి పాపం యేడవ్వు. అస్సలు ఏడవ్వు.

మనం దగ్గిరకెళ్ళి ఎవరూ చూడకుండా గుండు మీద ఓటుచ్చున్నామనుకో.

అప్పుడేమో అవీ, యేడిశావులే అని ఇంచక్కా నవ్వేసి మళ్లీ ఆడుకుంటాయి.

నేను బలే హాశ్చర్యపడిపోయేస్తుంటాను అసలీ పాపాయిలు ఏ మాటలాడుకుంటాయి అనీ, వాటికి జాంచెట్టు ఎక్కడం రాదు గదా. సీతజెడ కత్తిరించ లేదు గదా. మళ్ళీ లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడి గుండుమీద సూటిగా రాయి కొట్టలేవుగదా. (ఒంకరగా కూడా కొట్టలేవనుకో) ఆఖరికి ఉత్తుత్తి జెటకా కూడా తోలలేవు.

మరి ఎలా ఆడుకుంటాయో గాని.

అసలు ఆడుకోవేమోలే.

ముందస్తుగా ఏడుస్తాయి. మళ్ళీ పాలు తాగుతాయా. మళ్ళీ బావుండదని కుంచెం సేపు ఊరుకుంటాయా.

మళ్ళీ ఏడుస్తాయి. అమ్మవచ్చి ఇలా జో కొట్టుతుంది కదా.

పడుకుంది పాపాయిగదా అని, లేచివెళ్ళుతూ ఉంటే, ఘుబుక్కుని మళ్ళీ ఖయ్యో మంటాయి. అమ్మ హడ్డిలిపోయి పరిగేరు కొచ్చేస్తుంది. అప్పుడు నవ్వుతాయి పాపాయిలు. మళ్ళీ ఏడుస్తాయి. ఇంతేగా ఆట. నా మొహంలా లేదు.

ఎందుకంటే, నామొహం బావుందని అమ్మ చెప్పింది. అందుకూ.

నా మొహం సినిమాలో పాపాయిలా ఉంది అని బామ్మకూడా అంది. బామ్మా నేనూ రేపో మూడ్రోలుకో సినిమా చూశాంలే. అందులో ఓ కుర్రాడున్నాడు.

వాడు కూడా నా మొహంలా లేడనుకో. ఐనా, బావున్నాడని బామ్మ అంది.

ఐతే చిన్న పిల్లలసంగతి మనకెందుకులే. మన కెందుకులే అంటే మనకి ఒద్దూ అని అర్థం.

ఇప్పుడు అమ్మ చూడు చదువు మన కెందుకులే అంటుంది గదా నన్ను. అంటే చదువు ఒద్దులే అని అర్థం. అదీ సంగతి.

ఆడ పిల్లలు

యేం ఆడపిల్లల గురించి కుంచెం చెప్పాలి. ఆడ పిల్లలంటే బాబాయీ వాళ్ళు లౌ లెట్రు ఇస్తానంటారూ వాళ్ళు.

సీ గానపెసూనాంబ కూడా ఆడపిల్లే గాని, అది బాఘా చిన్నపిల్లనుకో. దానికి తెలుగు కూడా బాగా రాదు.

నన్ను బుడుగూ అని కూడా అనలేదు. బురుగూ అనీ బులుగూ అనీ అంతుంది.

దానికి అసలు మాతలాడ్డమే చాతకాదు. మలీ చిన్నపిల్ల. అయినా లెంపు జెవలు వేసుకుంతుందనుకో.

మనం బోల్డు పెద్దవాళ్ళం కాబట్టి పెద్దవాళ్ళను గురించే మాటాడాలి. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు లౌలెట్రు పెద్దవాళ్ళకే యియ్యాలి. అన్నమాట.

అంటే యిప్పుడు బాలరాజు సినిమా జయసింమ్మ సినిమా ఉన్నాయి గదా. నాగేసరావు, ఎం. టి. రామారావు ఇలా నించుంటారా చెట్టు దగ్గర. అప్పుడు అంజలీయేనా సావిత్రియేనా వస్తుంది గదా.

మరి అది యీరోవేపు యిలా కళ్ళు అస్సలు మూసుకోకుండా చూస్తుంది గదా. అప్పుడు పాట పాడుతుందా. అప్పుడేమో యీరో కూడా యిలా నవ్వి ఆగు అని చెయ్యి ఎత్తుతాడా.

మరి అది పాట మానదుగా. కాని పరిగేరు కెళ్ళిపోతుంది. అప్పుడేమో యీరో ఆగు పారిపోకు అని గాఠిగా పాట పాడుతూ పరిగెట్టుతాడు.

మీ నాన్నతో చెపుతుందని బయంగా వాడికి అందుకు.

అప్పుడేమో అది మళ్ళీ బిర్జీమీద ఆగి యిలా కళ్ళు మూసుకోకుండా చూసి నవుతుందా. నువ్వూ నేనూ ఇంకా బోల్డు రౌడీలు ఈల వేస్తాం కూడా.

అప్పుడు యిద్దరూ పాడతారుగదా.

ఆ పాటపేరు లౌ సాంగు అని బాబాయి చెప్పాడు....వాడికి లౌ సాంగులు చాలా వచ్చును. ఇంట్లోపాడితే బామ్మ కోప్పడేస్తుందనుకో.

అందుకని బీచిలో పాడుతాడులే.

బాబాయికి సినిమాలూ. లౌ సాంగులూ, సిగరెట్టులూ, ఆడపిల్లలూ, బామ్మ వత్తుల పెట్టిలో డబ్బులూ, బడికి సెలవులూ అంటే చ్చాలా యిష్టం.

అందికనే బాబాయీ నేనూ రోఝూ సాయింతరం బీచీ దగ్గిరికి వెళ్తాం.

అక్కడేగా ఆడ బడి వుంది మరి.

అసలు బడి అంటే గుడి అని అర్థం. ఇలా అని నాన్న చెప్పాడు, నానకి బాగా తెలీదనుకో.

అసలు బడి అంటే అర్ధం లేదూ అని బాబాయి చెప్పాడు.

కాని గుడి అంటే ఆడబడీ అని అర్ధం ఉందిట అదీ సంగతి.

అందికనే నేనూ బాబాయీ, ఇంకా బోల్డు బోల్డు బాబాయిలూ బొమ్మలు చొక్కాలు తొడుక్కుని, ఫవుడర్లు అద్దుకుని, సిగరొత్తులు కాలుస్తూ, ఈ గుడి దగ్గిరికి వస్తారు గదా.

గుడి లోపలికి వెళ్ళరనుకో.

అప్పుడు గుడిలోంచి రెండు జెడలు వేసుకున్న సీత ఒస్తూందిగా. ఇంకా బోల్డు జెడలు వేసుకున్న సీతలు వస్తాయనుకో.

అప్పుడు బాబాయి నవ్వుతాడు.

ఒక్కో సీత ఇలా హూం అనీ ఖోప్పదేస్తుంది. ఇలాటి సీతని చూస్తే బాబాయికి బయం.

బయం అంటే కోపం అని అర్ధంగా మరి.

ఇందిర అనే రెండుం జడల సీత ఖధ

అందుకని బాబాయి వురేయ్ వురేయ్ బుడుగూ మరేమోనూ, నువ్వా ఆ సీతని ఏడిపించరా అంటాడు.

నేను సీతని ఏడిపిస్తే దానికి ఖోపం వస్తుంది. అప్పుడు మనకి కుంచెం దేంజెరనుకో. మనని ఎవరూ రష్చించరు కూడా.

రేపో మూడ్రోలుకో ఏం జరిగింది తెలుసా

ఒక బాబాయీ, ఇంకో ఆరు బాబాయిలూ, నేనూ కలపి ఈ ఆడబడికి వెళ్ళామూ.

అప్పుడు ఇందిర వచ్చిందికడా. రెండుజడలు వేసుకుందామరి. ఇందిర అంటే కాలేజీ అమ్మాయి అని అర్ధం.

ఈ ఇందిరేమో వాళ్ళకి తెలీదు. మరి యెలా మాటాడడం.

ఒక బాబాయేమో నన్ను పిల్చి వురేయ్ సత్తరకాయీ సత్తరకాయీ మరేమో నువ్వా ఈల వేసి ఇందిరిని పిలవరా అన్నాడు.

నన్ను కొట్టుతుంది బాబు అని చెప్పాను.

అయినా, ఫరవాలేదులే అన్నాడు వాడు.

ఫరవాలేదులే అంటే, కొట్టితే కొట్టనీ అని అర్థం. మరి ఇందిర నన్ను కొట్టిందిగా అందుకని.

నేను మెల్లిగా ఈలవేశాను.

అలా కాదు గాఠిగా వెయ్యాలీ, వేసి రెండు జెడల పిల్లా అని పిలవాలీ అన్నాడు వాడు.

సరేగదా పాపం అని నేనూ అలా పిలిచాను గదా.

అప్పుడేమో ఆ యిందిర గబుక్కుని ఇటువేపు తిరిగి ఫోకిరీవాడులారా అనేసింది.

కాని అప్పుడు చూస్తే, ఒక బాబాయీ లేడు, ప్రతి బాబాయిలుకూడా అక్కడ లేరు. వాళ్ళు అందరూ గట్టుమీద కూచున్నారు.

నేను ఒక్కడే అక్కడ ఉన్నాను.

నేను హాచ్చర్యపడిపోయేశాను.

ఇందిర కూడా హాచ్చర్యపడేసింది.

అపుడేమో ఇందిర
గబుక్కుని ఇటువేపు తిరిగి
ఫోకిరీవాడులారా
అంది

హారి నువ్వా పిడుగూ అంది.

నా పేరు బుడుగు. నువ్వే హారిపిడుగు అని చెప్పాను.

ఫోకిరీ పిల్లాడా అంది.

నువ్వే ఫోకిరిపిల్లాడా అని చేప్పేశాను నేను.

మరీ నన్ను రెండు జెడలు అని ఎందుకు పిలిచావూ అంది.

నీకు రెండు జెడలు ఉన్నాయిగా అందుకని అని మళ్ళీ చెప్పేశాను.

ఉంటే నీకేం అంది,

ఉంటే నీకేం అంటే నాకు తెలీదు అని చెప్పేను.

తెలీకపోతే, ఇదిగో యిదీ అనేసి, ఆ యిందిర నాగుండుమీద మొట్టికాయ కోటేసింది.

అయినా కోపం పోలేదు. అందుకని యిలా కిందకూచుని ముద్దుపెటేసుకుంది. అప్పుడు సీగాన పెసూనాంబ చూడలేదనుకో.

చూత్తే వెక్కిలిత్తుంది.

మా బామ్మా, అమ్మా అంతే. ఒక్కోసారి సీగానపెసూనాంబ చూస్తున్నప్పుడే నేను బంగారుతండిరీ అంటారు. అంటే ఫరవాలేదనుకో కాని ముద్దు కూడా పెటేసుకుంటారు.

అప్పుడు సీగానపెసునాంబ డిల్లమ్మా డిల్ల అని వెక్కిరిస్తుంది. అప్పుడు అమ్మ ఘబుక్కున దాన్ని కూడా పట్టుకుని ముద్దు పెటేసుకుంటుంది,

అయిందాపెళ్ళి అని ఏడిపిస్తాననుకో అప్పుడు నేను.

యేం బీచీలో ఈ రెండు జెడల పిల్ల అప్పుడేం చేసింది తెలుసా.

ఫోకిరీ పిల్లాడా పద మీయింటికి పద మీ అమ్మతోచెప్తా నీ పనీ అంది అని నా చెయి పట్టుకుంది.

మరి అప్పుడుకూడా బాబాయి వచ్చి నను రక్షించలేదు.

ఎలాగ

మరి నేను చిన్నపిల్లాడిని గదా.

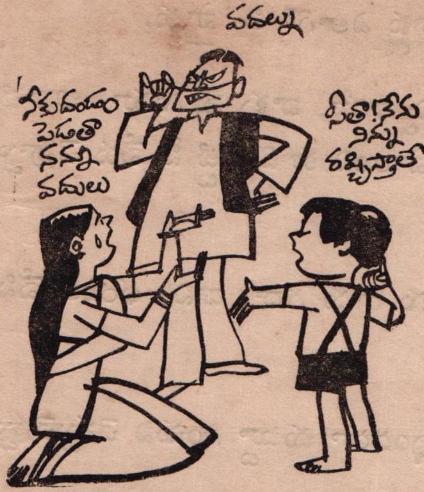
అందుకని సరేను యింటికిరా అమ్మతోటి చెప్పు అన్నాను.

అప్పుడు బాబాయి గబుక్కున వచ్చేసి ఏవండీ ఏవండీ మీరు మా యింటికి రావద్దండీ అన్నాడు.

ఈ ఫోకిరీ పిల్లాడిని వాళ్ళమ్మచేత తన్నించాలి నేను వెళ్తాను మీ యింటికి అంది ఆ యిందిర.

అది కాదండీ, మరేమోనండీ, నేనే వీడిని తంతానులెండీ. వదిలేయండీ అన్నాడు బాబాయి.

నాకు జాలేసింది.

ఇందిరికికూడా జాలేసింది. అప్పుడేమో ఫోకిరిపిల్లాడా అని బాబాయివేపు చుసి, నా నెత్తిమీద జెల్లకాయకొట్టి పో అంది.

అప్పుడు నేనూ బాబాయి మెడ్రాసు రైల్లో ఘబ ఘబా వెళ్లిపోయాం.

ఈ పెద్దవాళ్ళు

పాపం యీ పెద్దవాళ్లెపుడూ యింతే.

ముందస్తుగా వాళ్లమాట వినాలి అంటారు గదా. పోనీలే మనం అల్లరి చేస్తే అప్పుడు మన్ని రక్షించరు.

మళ్ళీ అల్లరి చెయ్యను, అంటే చెయ్యి అంటారు. చేస్తానూ అంటే ఒద్దూ అంటారు.

ఎప్పుడూ మనమే వాళ్లమాట వినాలి అంటారు. ఒక్కసారేనా వాళ్ళు మనమాట వినరు.

అంతెందుకు. యిప్పుడు పాపం బాఘా చిన్న పిల్లలుంటారా.

వాళ్లకి కుంచెం తెలుగువస్తుంది చూడు. అప్పుడేమో, ఎవరూలేకుండా కుంచెం మాటాడుతారు.

ఈ అమ్మా నాన్న బామ్మ యిలాటివాళ్లు ఎలాగో వినేస్తారు.

అప్పుడు లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారూ, వాళ్ళ ముగుడూ అలాటి వాళ్లు మనింటికొస్తారు. అప్పుడేమో ఈ పాపాయిని కూచోబెట్టి నీ పేరు చెప్పూ అంటారు.

పాపం ఆ పాపాయికి బాషా తెలుగు రాదు గదా. దానికి భయం వేసి చెప్పదు.

అప్పుడేమో ఈ లావుపాటి పెద్దవాళ్ళందరూ చుట్టూ నించుని చెప్పుచెప్పు చేప్పూ అని కేకలు వేస్తారు గదా.

పాపాయికి కోపం వచ్చేస్తుంది.

దాన్ని రక్షించడానికి, నేను చెప్తాననుకో పేరు. వాళ్ళు వినరుగా నన్ను కొటేస్తారు. దాని పేరు అదే చెప్పాలిట.

అది చెప్పదుగా మరి.

అప్పుడు వాళ్ళమ్మా నాన్న దాన్ని కొటేస్తారు మొండిపిల్లా అని.

వాళ్లకి మొండిపిల్ల అంటే అసలు అర్ధం తెలీదు. నాకు తెలుసుననుకో.

లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ఒకసారి పేరంటానికెళ్ళి వాళ్ళ పాపని ఎత్తుకుంటుందికదా

అప్పుడు పాప చంక దిగనంటుందికదా. వాళ్ళమ్మ పిలిచినా వాళ్ళనాన్న, బామ్మ పిలిచినా రాను పో అంటుంది.

ఆఖరికి ఇంకో పాపాయి వచ్చి ఉంగా బాషలో ఆలుకుందాం వత్తావే అని పిలిచినా సరే లాను పో అంతుందే అదీ మొండిపిల్ల.

ఏవిటో ఈ పెరపంచకంలో బోల్డుబోల్డు రకాల పిల్లలు.

బోల్డురకాల పెద్దవాళ్ళు. అప్పుడప్పుడూ నేను హాచర్యపడి పోయేస్తుంటాను.

అయిడియాలూ అభిప్రాయాలూ

ఇగో మరేం, నా దగ్గిరకూడ అయిడియాలూ అభిప్రాయాలూ ఉన్నాయి తెలుసా....ఒక్క బాబాయి దగ్గిరే ఉన్నాయి అనుకున్నాగాని.

ఇప్పుడే సినిమా షుడియోకి వెళ్ళాక, నాకు ఈ సంగతి ఘబుక్కుని తెలుసిపోయింది.

సినిమా షుడియో నిండా బొమ్మలూ, గుర్రాలూ, అయిడియాలు, కిరీటాలు, నాగేసరావూ, రామారావూ, సావిత్తి రీ, అంజలీ, రేలంగీ, అయిడియాలు, సిగరెట్టులూ, రూపాయిలూ, ఇంకా మరేమో, అయిడియాలూ, పెద్ద వెలిట్రీదీపాలు, కాఫీలు, అయిడియాలు అవన్నీ ఉంటాయిట. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు.

మనం షుడియోకి వెళితే మనకీ బోల్డు బోల్డు అయిడాలు వచ్చేస్తాయి. హాచ్చరపడి పోయేస్తా మన్నమాట. అయిడియాలు అంటే నాకు తెలీదు. కాని నా దగ్గర బోల్డున్నాయిలే.

ఇంకా మరేమో, మనయిల్లు కన్నా పేద్ధ అద్దాలు ఆబద్ధాలు ఉన్నాయని కూడా బాబాయి చెప్పాడు.

షుడియోలో సినిమాలు వేస్తారన్న మాట.

ఇపుడు లక్ష్మీస్టాకీసు ఉందా. అంజలి, రామారావు, రేలంగి వాళ్లందరూ అక్కడ సినిమా వేస్తారు గద.

షుడియోలో ముందస్తుగా ఈ సినిమా వెయ్యాలిట. అక్కడా ప్ఫది లక్ష్మీస్టాకీసులు ఉంటాయి.

లక్ష్మీస్టాకీసులో ఓ సారే సినిమా వేస్తారుగాని షుడియోలో ప్ఫదిసార్లో ఇరవై పదకొండు సార్లో వేస్తారులే.

ఇప్పుడు యిారో యిలా కళ్ళు మూసుకోకుండా తోటలో సీతకేసి చూడాలి కదా. చూసి పాడాలి గదా.

పాడి నవ్వాలికదా. అప్పుడు సీత మళ్లీ నవ్వుతుందా మరీ.

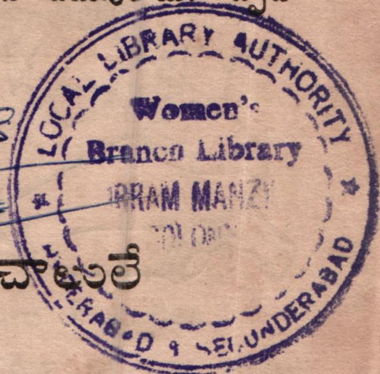
ఓ సారి నవ్వాక దీపాలన్నీ ఆరి పేస్తారు.

మళ్లీ కాసేపుండి దీపాలు వెలిగిస్తారా. అప్పుడు మళ్లీ నవ్వు అంటారు.

ఇలా ప్రతిసార్లు నవ్వితే యేడుపు వస్తుందిగా.

అంతట్లోకి. సీత నాన్న వచ్చేసి హాయ్ రౌడీ రాస్కేల్ అని కోప్పడేస్తాడుగా అప్పుడేమో సీత ఝూంమని ఏడిచేస్తుంది.

యేం. మరి పాపం చిన్నపిల్లకైతే ఘబుకుని ఏడుపురాదు. ప్రది రూపాయి లిస్తానంటే కూడా వాళ్లు యాడవరు.

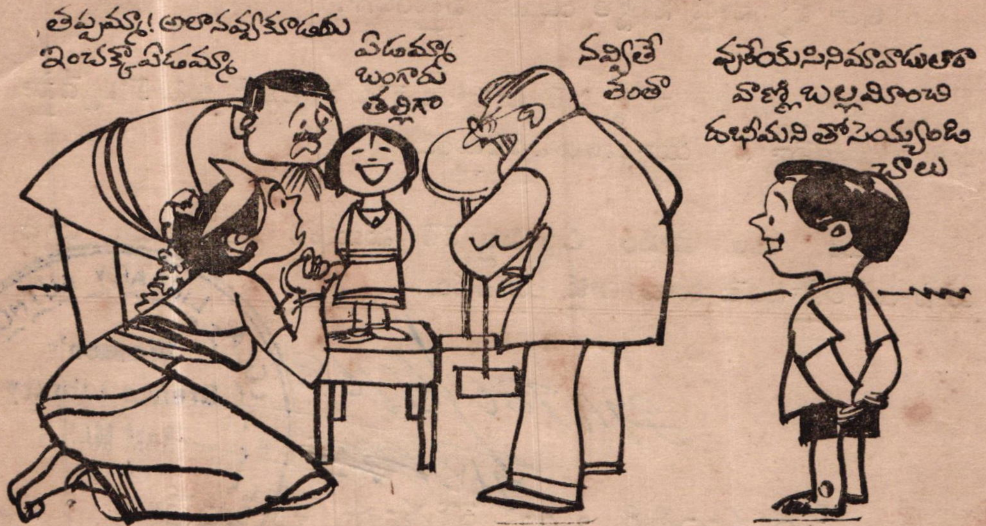
సీరావముండికి ఒక్క కొడుంకు చాలులే

రేపో మూడ్రోలుకో ఓ షుడియోలో ఓ పిల్లాడిని యేడూ యేడూ అని భలేగా యేడిపించేశారు పాపం.

అది అసలు మొగాడుకాదు. ఆడది అనుకో. సినిమాలో ఉత్తినే ఆబద్ధం చెప్పమన్నారు పెద్దవాళ్లు.

యేం సినిమా అమ్మ వాడి దగ్గిర కూచుని యాడవకు బాబూ అంటోంది గదా. మరి వాడు అస్సలు యాడవటం లేదుగా.

ఇహిహీ అని నవ్వుతున్నాడు గదా.

అప్పుడు ఓ లావుపాటి వాడొచ్చి ఏడవాలి పాపా ఇంచక్కా ఏడూ అమ్మా అన్నాడు. వాడిపేరు డైరెక్టర్‌ట.

ఎవరేనా ఇంచక్కా ఏడుస్తారా. అసలు ఏడిస్తే మనకి చూట్టానికి ఏడిసినట్టుంటుంది.

ఆ పిల్లాడేమో నవ్వుతున్నాడు. వీడూ, సినిమామ్మా యిలా మూతి ముడుచుకుని ఏడూ పాపా ఏడూ పాపా, నీకు రూపాయిస్తా అని చెప్పుతున్నారు.

అంతట్లోకీ నాకు అయిడియా వచ్చేసింది.

అంతట్లోకీ యింకో పెద్దవాడు ఘుబగబా వచ్చేశాడు.

వచ్చేసి యింకా ఏడవలేదా అన్నాడు కోపంగా.

లేదండీ అని చెప్పారు డైరెక్టరూ, సినిమామ్మా ఇలా ముహంపెట్టి.

ఛీ! హూ! అనేసి కోప్పడేశాడు ఆ కొత్తవాడు.

ఏడిశావు ఫో నేను యాడవను అనేశాడు ఆ పిల్లాడు.

అప్పుడు వాడికి కోపం వచ్చేసింది. ఏడూ! పాపా, మంచి దానివీ అని చెప్పాడు నవ్వుతూ.

పెద్దవాళ్ళకి కోపం వస్తే నవ్వుతారులే.

అయినా పాప యేడవలేదు.

ఇం కెలాగ టైమైపోతోంది అని కోప్పడ్డాడు కొత్తవాడు.

టైమైపోతే బోల్డుబోల్డు రూపాయలూ కాణీలూ కూడా అయిపోతాయట. ఇప్పుడు ఆ కొత్తవాడే అస్సలు సినిమావాడుట. ఇలాని నాన్న చెప్పాడు.

వాడికి ఇంకా ఛాలాకోపం వచ్చేసింది.

హూ అనేసి, ఇలా జుట్టు పీక్కున్నాడు కాని వాడికి జుట్టు లేదుగా. ఉత్తి గుండు. అందుకని, ఇంకా కోపంవచ్చి ఈ పాప అస్సలు వద్దు అనేశాడు అప్పుడు.

మరి ఇంకోళ్ళను పిలవనా అన్నాడు డైరెక్టరు.

ఎందుకు అస్సలు ఒద్దు. అనేశాడు కొత్తవాడు కోపంగా.

మరెలాగండీ. సీరాముడికి రెండు కొడుకులుగదా అంది సినిమామ్మ.

యేంకాదులే ఒక్క కొడుకు చాలూ, వీడు అస్సలు ఒద్దు ఫో అనేసి వాడు ఘబగబ వెళ్ళిపోయాడు.

అప్పుడు నాన్న లేచి సినిమా అయిపోయింది ఇంటికెళ్లి పోదాం అన్నాడు.

బామ్మకూడా సరేఅందికాని, బాబాయేమో ఇంకో సినిమా చూద్దాం అని ఏడిచాడు.

సరే పదనాన్నా అని చెప్పాను నేను. అక్కడ ఓ చెట్టుకింద ఒక సీత పాపం నిఝంగా ఏడుస్తోంది. వాడెవడో రౌడీ యిలా నిలబడి, హం అని ప్రెవేటు చెప్పేస్తున్నాడు దానికి. వాడు బీడీకూడా కాల్చుతున్నాడు.

నాకే బయం వేసిందిలే. కాని పాపం ఆ సీత నన్ను వదులు నన్ను వదులూ అని ఏడుస్తోంది. వాడు వదల్నా వదల్నా హూ హూ అంటున్నాడు.

అందరూ యిలా బయపడి చూస్తున్నారు.

ఆ సీతని రక్షించా లనుకున్నాను కాని కుంచెం బయం వేసిందిలే.

బామ్మకి కూడా ఆ సీతమీద జాలేసింది.

వురేయ్ గోపాళం, నువ్వేనా చెప్పరా ఆ పిల్లని వాడు అల్లరి పెడుతున్నాడూ, వాళ్ళలా చూస్తారేవిటీ అనేసింది.

నేను కూడా యింక రష్చించెయ్యా లనుకున్నాను.

ఏయ్ సీతా, మా నానతో చెప్తానను, మా నానతో చెప్తాననూ అని చెప్పేశాను.

క్కాట్ అనేసి అక్కడున్న మొగాళ్ళందరూ ఘాఠిగా అరిచేశారు. హడ్డిలి పోయానులే.

అంతట్లోకి, ఆ సీతా రౌడీ అంధరూ నవ్వేశారు.

ఉత్తుత్తి ఏడుపేనా అని నేను హాచ్చర్యపడి పోయేసి లేచాను.

అప్పుడు ఆ రౌడీ నా దగ్గిర కొచేసి ఎవఢ్రా నువ్వు పోకిరీ అన్నాడు.

నువ్వెవఢ్రా ఫోకిరీ కొఠేస్తాను అని చెప్పాను.

అప్పుడు వాడు ఘబుక్కుని యిలా వంగి (వాడు కొంచెం ఎత్తులే నాకన్నా) నవ్వేసి జెల్లకాయ కొట్టాడు.

ఈ పెద్దాళ్ళెపుడు యింతే.

మన్ని చూసి బయపడ్డపుడు యిలా నవ్వేసి వెళిపోతారు యేవిటో.

అంతెందుకు. ఇప్పుడు సినిమాలో ఈరో యిలా నించుని ముందస్తుగా నిన్ను పెళ్లిచేసుకో అంటాడా.

దానికి బయం వేస్తుందిగా. అప్పుడది ఇలా నవ్వేసి వెళ్లిపోతుందా. అప్పుడు వీడు గాఠిగా పాట పాడేస్తాడు. అది హడ్డిలిపోయి పరిగెట్టుతుంది ఇంకో పాట పాడుతూ.

ఈరో కూడా పరిగెడుతాడుగా.

పరిగెడతారు అనకూడదుట. డానుసు అనాలి అని బాబాయి చెప్పాడు.

యేం సీత ఇలా డానుసు చేస్తుందా. ఈరో ఇంకా గబగబా డానుసు చేస్తాడు. ఎంత గబగబా అయినాసరే అది దొరకదులే. కొంచెం సేపటికి ఇంక డానుసు చెయ్యలేక ఆగిపోతుంది,

అప్పుడు ఈరో వచ్చి, నన్ను పేమించుతావా అంటాడు గదా.

పేమించుతావా అంటే నాకు తెలీదు.

బాబాయికీ తెలీదుట.

ఎవరికీ తెలీదు అని నాన చెప్పాడు.

యేం, అప్పుడు సీత పేమించుతాను అంటుంది,

నిజంగానే అంటాడు ఈరో, అలావి సీత చెయ్యి గాఠిగా పట్టుకుంటాడు.

నిజంగానో కాదో చూట్టానికని, మళ్ళీ పాట పాడతాడు చెయ్యిపట్టుకుని. ఇంక సీత పారిపోలేదుగా.

అప్పుడు సీత వాడివేపు యిలా చూస్తుంది.

యింక ఏడిపించకూడదని వాడు పాట మానేస్తాడు.

(హింట్రబెల్)

వంటింట్లో వందరహాపాయల కేసు ఖద

బాబోయ్ అని గారిగా కేకపెట్టేసింది బామ్మ.

ముందస్తుగా బాబాయి, డికెష్టివురావూ హడ్డిలిపోయారు. నేను కూడా కుంచెం హడ్డిలిపోయాను.

ఎందుకంటే, బామ్మ అలా కేకవేస్తే మనికి డేంజరులే.

తేలుకుట్టితే బామ్మ అలా బాబోయ్ అంటుంది.

యేం. ఒక్కోసారి మనం జటకా తోలడానికి బీడీలు తెస్తామా. అవి బామ్మ వత్తుల పెట్టిలో దాచుకుంటామా.

బామ్మ అవి చూసినాసరే తేలు కుట్టినలాగే బాబోయ్ అంటుంది.

ఇప్పుడు ఏం జరిగిందీ అని అవమానం వేసింది.

వురేయ్ బాబాయ్ బామ్మ పిలుస్తోందిరా నిన్నే అని చెప్పాను.

బాబాయి కాదురోయ్ బాబోయ్ అందీ అని చెప్పాడు బాబాయి.

మీ అమ్మ నిన్ను అస్సలు బాబాయి అని పిలవదుగా అని చెప్పాడు డికెష్టివురావు.

అప్పుడు బాబాయి ఇలా ఎగ్గిరిపోయి, భలే భలే భలేగా చెప్పావు అని డికెష్టీవురావు బుజంమీద ఘట్టిగా కొట్టేశాడు.

వాడు పాపం, అరుగుమీంచి దభీమని పడిపోయేశాడు.

డికెష్టివురావు అంటే నాకు తెలీదు. బాబాయికీ తెలీదు. వాడికి కూడా తెలీదట.

వాడికి ఖూనీలు అంటే యిష్టంట, ఖూనీలు అంటే నాకు తెలీదు. డికెష్టివురావుకి పేద్ద మీసాలున్నాయి.

డికెష్టింగు చేసినప్పుడు అవి పెట్టుకోవాలిట. అప్పుడు టుపాకీకూడా పట్టుకోవాలిట.

యేం? డికెష్టివురావు మళ్ళీ మెట్లు ఎక్కి అరుగుమీద కూచున్నాడా!

అప్పుడేమో, బాబాయి, వురేయ్ బుడుగూ లోపలికెళ్ళి బామ్మ ఎందుకు బాబోయి అందో చూసిరారా అని చెప్పాడు.

నాకు బయ్యింవేసింది. బామ్మకి తేలు కుట్టితే పరవాలేదనుకో. అక్కడ బీడీ వుంటే యెలా. అప్పుడు ప్రెపేటు చెప్పేస్తుందికదా. మరి...

నేను వెళ్ళను బాబాయీ అని చెప్పేశా.

మరి నువ్వు బీడీలు అక్కడెందుకు దాచావూ అన్నాడు బాబాయి కోపంగా.

మరి గూటిలో పెట్టితే నువు కాలిచేస్తున్నావుగా అని చెప్పాడు.

ఇంకా వున్నాయా బీడీలు అన్నాడు డికెష్టివురావు ఆసిగా.

నువు డికెష్టివిగా చెప్పుకో చూద్దాం అన్నాడు బాబాయి.

డికెష్టివికి ఇలాటివి అన్నీ తెలుస్తాయట.

కాని వీడికి తెలీదనుకో.

ఇలా విరిగిపోయిన అద్దం ముక్కలోంచి బాబాయిని చూసి వుంటాయి అన్నాడు.

బాబాయేమో నవ్వేసి ఉండవులే అన్నాడు.

ఇంతల్లో ఇంటిలో యింకా గొడవ అయిపోయింది. అయ్యో హయ్యో అని కేకలు వేస్తున్నారు.

నాకూ్కడా బయం వేసింది,

చూడరా బుడుగూ అన్నాడు బాబాయి.

నేను చెప్పనా చూడకుండానే అని అడిగాడు డికెష్టివురావు.

చెప్పు అన్నాడు బాబాయి.

ఖూనీ అన్నాడు డికెష్టివాడు.

హాయ్యబాబోయ్ ఖూనీయే. ఎవర్నీ అన్నాడు బాబాయి యిలా హడలిపోయి.

ఖూనీ అంటే ఏమిట్రా అన్నాను నేను.

పది రూపాయలో, ఒక బీడీయో ఇస్తే చెప్తాను అన్నాడు డికెష్టివుడు.

వురేయ్ బుడుగూ యిలారా అని అమ్మ పిలిచింది ఇంతట్లోకి.

అప్పుడేమో బుడుగు బయపడిపోయాడు.

డికెష్టివురావు బుడుగుని దగ్గిర్నా కావలించుకునేసి వెళ్లకు బుడుగూ ఖూనీ కూనీ టుపాకీ పేలిచేస్తారు అన్నాడు.

బుడుగూ బాబ్బోయ్ బాబోయ్ అన్నాడు పాపం ఏడుచుతూ.

యిక్కడే వున్నానురా బయపడకు అన్నారు బాబాయి.

బాబాయి కాదు బాబోయ్, బాబోయ్ అన్నాను బాబాయ్ అని ఘట్టిగా చెప్పాడు బుడుగు.

యేం యేం అన్నాడు డికెష్టివురావు.

వెధవా నీ మీసాలూ, చొక్కా గుండుసూదీ గుచ్చుకున్నాయి నాకు. అని వాడి గుండుమీద (చిన్న క్రాపింగు ఉందిలే ఆ బోడివెదవకి) కొట్టేశాడు బుడుగు.

డిటెక్టివ్ ంగు

వురేయ్ బుడుగూ నిన్నేరా ఇలా రా అని పిలిచింది ఒక ఆడగొంతుక.

ఆడది పిలుస్తోంది అని చెప్పేశాడు డిటెక్టివురావు అటుకేసి భయంగాచూస్తూ.

మా అమ్మ అని చెప్పాడు బుడుగు.

ఔను మా వదిన అని చెప్పాడు బాబాయి.

అయితే రొండు గొంతుక అన్నమాట. చూశావా. ఒక్క కూనీలవాడు ఒక్క టుపాకితో నించుని రొండు గొంతుకలతో పిలుస్తూన్నాడు. ఈ కేసు చాలా చిత్రంగా ఉంది అని చెప్పేశాడు డిటెక్టివువాడు.

కాదు ఒకటేరా. మా వదినే వాళ్ళమ్మకదా అన్నాడు బాబాయి.

యేమో హంతకుడు దొరికితే కాని ఆ సంగతి చెప్పలేను అన్నాడు డికెష్టివువాడు అద్దంముక్కలోంచి చూస్తూ.

వాడి మాటలు బుడుక్కి తెలీలేదుకాని బాబాయికి తెలిశాయి.

మరి మనకి ఎలా తెలుస్తుంది అని అడిగాడు బాబాయి.

మనం లోపలికి వెళ్ళి చూద్దాం అన్నాడు వాడు.

మరేమో, ఒక ఫిష్టోలు, సిగరెట్టు, ఒక ఓరుకోటు (పేద్దదిట), యింకా రెండు మీసాలు, కుంచెం రత్తం, మళ్ళీనేమో ఒక రెండు జెడల సీతా కావాలి అని చెప్పాడు వాడు.

సీత అంటే బాబాయికి కోపం వచ్చేసింది. బుడుగుకీ బోల్డు హాచర్యం వచ్చేసింది.

సీతని పిల్చితే వాళ్ళతాత తంతాడు నేను పిలవను బాబూ అని చెప్పేశాడు బుడుగు.

ఈ సీతగాదూ, అసలు ఏ సీతేనాసరే ఏదో ఒక సీత కావాలి అని చెప్పాడు డికెష్టి. అయినా బాబాయికి కోపం పోలేదు. ఎందుకు అని అడిగాడు.

ఏంలేదు; తెలుగు డికెష్టినికదా, ఒక్కసారి ఆడ సెకట్రీ బుజంమీద చెయ్యేసి నవ్వాలి అన్నాడు డికెష్టి.

ఛంపేస్తుంది తెలుసా? ఉత్తినే నవ్వినా ఛంపేస్తుందీ, ఇంకా బుజంమీద చెయ్యిపెట్టి నవ్వితే ఇంకా ఛంపేస్తుంది. సీతలేకపోతే డికెష్టను చెయ్యడం యెలా అన్నాడు డికెష్టి.

లాపోతే మానెయ్యి అన్నాడు బాబాయి.

వురేయ్ బుడుగూ నిన్నే పిల్చింది చెవుడా యిలారా అంది బుడుగూ వాళ్ళమ్మ మళ్లీ.

అపుడు బుడుగు లోపలికి వెళ్ళాడు.

మీ బామ్మ బాబాయిని పిల్చిందని చెప్పు అంది అమ్మ. బుడుగు వీదరుగుమీదికి వచ్చి బాబాయిని పిలిచాడు.

బాబాయి లోపలి కెళ్లి మళ్లీ పరిగేతుకొచ్చాడు.

వంటింటో వందరూపాయలు పోయాయి అని చెప్పాడు ఘఠిగా.

యిది చాలా ఛిత్రమైనకేసు. డికెష్టింగు చేస్తాను. నన్ను అడుగు అన్నాడు డికెష్టి. యిలా కళ్లు యిప్పిచూసి, సరే చెయ్యి అన్నాడు బాబాయి.

అప్పుడు డికెష్టివాడు జేబులోంచి ఇంకా పెద్ద మీసాలు తీసి పెట్టుకుని హూ అన్నాడు.

అనేసి ఘబుక్కున ఇలా కింద పడిపోయాడు.

మళ్లీ కుంచెం లేచి, సిగరెట్టు కాల్చి ఫద అని యిలా పాపాయి లాగా పాకుతూ లోపలికి వచ్చాడు.

గుర్రం ఎక్కనా డికెష్టివాడూ అని అడిగాడు బుడుగు.

కాని వాడి మీసాలు చూశాక అవమానం వేసి ఎక్కలేదులే.

వాడు అలా లోపలికి వంటిల్లుదాక వచ్చాడు. అమ్మ హడ్డిలిపోయి యేమిటిది బాబోయ్ అంది.

ఫరవాలేదు డికెష్టిలే అని చెప్పాడు బాబాయి. వంటింట్లో వందరూపాయలు ఎక్కడ పోయాయి అని అడిగాడు డికెష్టి.

వంటింటో వంద రూపాయలు కాదూ మామూలు వందరూపాయలే పోయాయీ అని చెప్పాడు బాబాయి.

అంతట్లో బామ్మ హవురా అని కేకలు పెట్టేసింది.

బయంలేదు బయంలేదు. టుపాకీ యియ్యండి పేలుస్తాను అని చెప్పింది డికెష్టి.

ఎవడ్రా నువ్వు ముంద రా వెదవ సిగరెట్టు అవతల పారెయ్యి వెధవా, మరేమోనూ వంటింటిలో సిగరెట్టు కాలుస్తావా, ఇంకా నేమోనూ నీ సిగరెట్టు మండిపోనూ అని ప్రెవేటు చెప్పింది బామ్మ.

డికెష్టి హడ్డిలిపోయి, సిగరెట్టు పాలేసింది.

ఇక్కడకాదు వీధిలో పారెయ్యి అని చెప్పింది బామ్మ.

డికెష్టి లేచి వీధిలో పారేసి మళ్ళీ పాకుతూ వచ్చింది కోపంగా.

వంటిలో వంద రూపాయలు ఎక్కడ పోయాయి అంది మళ్ళీ.

ఏమో తెలీదన్నాడు బాబాయి.

ఎవరూ యేం ముట్టుకోకండి శవం యెక్కడుంది అంది డికెష్టి.

శవం అంటే నాకు తెలీదు. కాని బామ్మకి తెలిసిపోయింది. శవంలేదు నీశార్దం లేదూ ఎవడ్రా నువ్వా ఫో అనేసింది మళ్ళీ.

బాబాయికూడ కోపదేశాడు అవన్నీ ఇప్పుడెందుకురా అని.

మరి లాపోతే డికెష్టింగు ఎలా అంది డికెష్టి.

బుడుగుకి బలే బయం వేసింది. వాళ్ళమ్మదగ్గిరికి వెళ్లి పోయాడు. వాళ్లమ్మ బుడుగు వీపుమీద మెల్లిగా కొట్టి బయంలేదమ్మా అని నెత్తిమీద ముద్దుపెట్టుకుని యిలా వాసన చూసింది. అప్పుడు బుడుగుకి బయం పోయింది.

యేం? డికెష్టి యిలా పాకుతూనే వంటిల్లు అంతా అద్దం ముక్కలోంచి చూస్తున్నాడు.

బామ్మకి కోపంపోయి హాచెర్యం వచ్చేసింది.

ఈ పిల్లాడికి చత్వారమా ఏమిటిరా లాపోతే అలా పడుకుని వెతుకుతాడూ అంది.

అప్పుడు డికెష్టి లేచికూచుని యిలా నవ్వాడు.

నవ్వీ, అదికాదండి బామ్మగారూ ముందస్తుగా రక్తం ఎక్కడుందో వెతకాలీ అని చెప్పాడు.

అప్పుడు బామ్మ చీపురుకట్ట తీసి, పోతావా లాపోతే చితక్కొట్టనా అంది.

బాబాయేమో వద్దని చెప్పాడు. వెతక్కపోతే వందరూపాయలూ దొరకవు కదా అన్నాడు.

అంతట్లోకి నాన్న వచ్చేశాడు ఆఫీసునుంచి.

గోపాళం అంటూ బామ్మ, అమ్మ, బాబాయి అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

డికెష్టి బుడుగుని పిల్చి, ఎవరువాడు బుడుగూ అన్నాడు.

బుడుగూ వాళ్ళ నాన్న గోపాళం రా అని చెప్పాడు బుడుగు,

ఓహో మీ నాన్నతో ఎవరో వచ్చారే అన్నాడు డికెష్టి,

బుడుగు కుంచెం అవతలి గదిలోకి వెళ్ళి చూసివచ్చి; వాడూ, లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడులే అని చెప్పాడు.

ఔనుకానీ మీ నానని కొంచెం అర్జెంటుగా పిలూ అన్నాడు డికెష్టి.

సరే అని బుడుగు, వాళ్ళ నానావాళ్ల దగ్గిరికి వెళ్ళి డికెష్టి పిలుస్తోందీ రండీ అని చెప్పాడు.

నానా వాళ్లు, యెలా పోయింది డబ్బు యెలా పోయింది అంటూ నా వెనకాతలే వంటింటోకి వచ్చారు.

కాని హాచర్యం !

డికెష్టి ఏడీ! వాడు కూడా పోయాడు!

హరె మ్మాయం ఆయిపోయాడే!

బాబాయి, నాన్నా, అమ్మ, బామ్మ, లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడూ అంధరూ హాచర్యపడి పోయేశారు. డికెష్టి ఘుబుకున ఎలా మాయం అయిపోయాడూ అని.

ఒక్క శవంకూడా లేదు. కుంచెం రక్తంకూడా లేదు. ఐనా ఖూనీ జరిగిందేమో అన్నాడు బాబాయి.

ఛప్ అని కోప్పడ్డాడు నాన.

మనందరం ఇక్కడే వున్నాం గదా అంది అమ్మ.

పెరటి తలుపు తాళం వేశాను కూడా అంది బామ్మ.

డికెక్షి ఏమైపోయింది?

వంటింటిలో వందరూపాయల నోటూ, ఒక మీసాల డికెక్షివాడూ పోయారా అసలే మేమందరం హాచెర్యపడి పోయేస్తున్నాం గదా.

అంతట్లోకి ఇంకో డికెక్షిలాంటి పేద్దవాడు గాఠిగా నవేస్తూ యిలా వంగి పోయి పరిగేతుకువి వచ్చేశాడు లోపలికి. అప్పుడు మేం ఇంకా బోల్డు హాచెర్యపడిపోయాం.

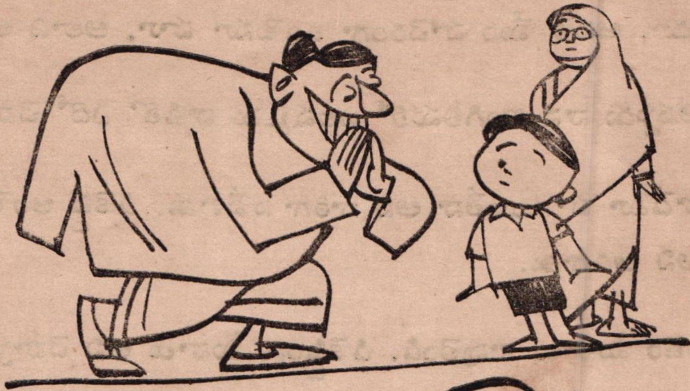
ఎ ల ష్క ను వా డం

ఇదేమిటీ ఇంకో డికెక్షి వచ్చింది అంది బామ్మ.

అప్పుడు ఆ లావుపాటివాడు బామ్మకి దండం పెట్టేశాడు.

బామ్మగారూ మరేమోనూ నేనేమో డికెక్షివాడిని కానూ అని చెప్పాడు. ఇంకానేమోనూ, నేను ఎలష్కనుకి వచ్చాను. ఓటు కావాలీ అన్నాడు.

ఎలష్కను అంటే మంతిరి అవడం. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడు. దాని కోసం మన ఓటు ఇయ్యాలిట. ఓటు అంటే నాకు తెలీదు.

మీఓట్లు మాకే
మాపాట్లు మాకే

యేం అప్పుడు బామ్మకి కోపం వచ్చేసింది. వుండవయ్యా, డికెష్టివాడు కనబడలేదూ, అసలే మేం హాచెరంగా ఉంటేనూ హూ, అలాని అంది.

అప్పుడు నాన ఇంగిలీషులో ఎలష్కనువాడితో ఏదో చెప్పాడు.

వాడేమో హా యింతేనా అని గాఠిగా నవేశాడు. డికెష్టి అంటే ఆ మీసాల వాడేనా అని అడిగాడు.

నిజెం మీసాలు కావులెండి. డికెష్టింగు మీసాలు అని చెప్పాడు బాబాయి.

వాడు నాకు తెలునులెండి అన్నాడు ఎలష్కనువాడు. అని; మళ్ళీనేమో నాన్నని దగ్గిరికి పిలిచాడు.

పిలిచి, ఈ డికెష్టివాడు మీకు చాలా డబ్బు బాకీ వున్నాడా అన్నాడు. అప్పుడేమో లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడేమో నాకు బాకీ అండీ అని చెప్పాడు.

హోహో అన్నాడు ఎలష్కనువాడు. హోహో అని బాబాయికూడా అన్నాడు.

తరువాత ఎలష్కనువాడేమో యిలా కళ్లు మూసుకుని వురేయ్ డికెష్టి వుడూ డికెష్టివుడూ పిన్నిగారి ముగుడు ఏం అనడులే, నేను పది రూపాయలు అప్పు ఇస్తానులే దామ్మాడా దామ్మాదా అని అరిచాడు.

నిజంగానే అని ఎవరో అన్నారు కాని కనబడలేదు.

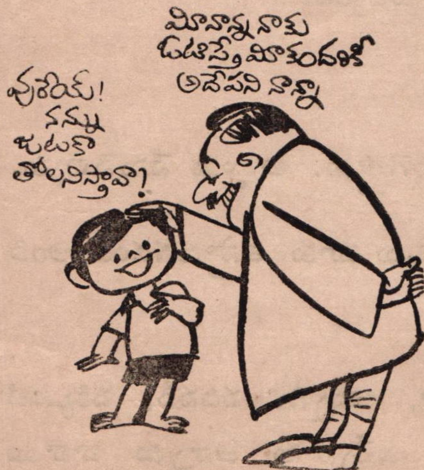
నిజంగానే ఒరు అన్నాడు ఎలష్కనువాడు.

అప్పుడేమో, డికెష్టివాడు దభీమని కిందపడ్డాడు అటకమీంచి.

హారీనీ అన్నాడు బాబాయి హాచెర్యపడి. అందరూ నవ్వేశారు.

అప్పుడేమో ఎలష్కనువాడు ఓటు నావోటు వోటు అన్నాడు.

నువ్వు మంతిరివి అయితే మరి మా యింటికీ పక్కింటి పిన్నిగారింటికీ వెల్లవేస్తావా అని అడిగింది బామ్మ.

ఓ అన్నాడు ఓట్లవాడు.

మళ్ళీనేమో అల్లా ఎదురింటికి వెల్ల వెయ్యకూడదు మరి అంది బామ్మ. ఓ అన్నాడు ఓట్లవాడు.

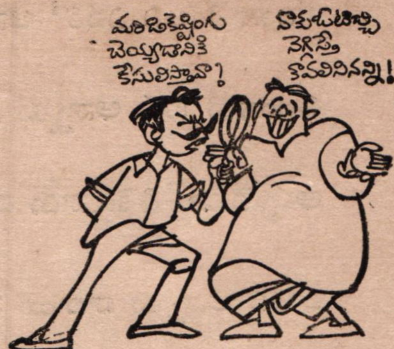
మరి నన్ను జెటకా తోలనిస్తావా అని అడిగాను నేను.

ఓ మీనాన్న నాకు ఓటిస్తే తప్పకుండా తోలుతావు అన్నాడు ఓట్లవాడు.

హో హో మీఓటు నాకే అన్నాడు ఓట్లు వాడు మళ్ళీ.

నాకు డికెష్టింగు కేసులు ఇస్తారండీ అన్నాడు డికెష్టివాడు

నాకు ఓటిస్తే నీకు బోల్డు కేసులు అని చెప్పాడు ఓట్లువాడు.

మా వోటు మీకే

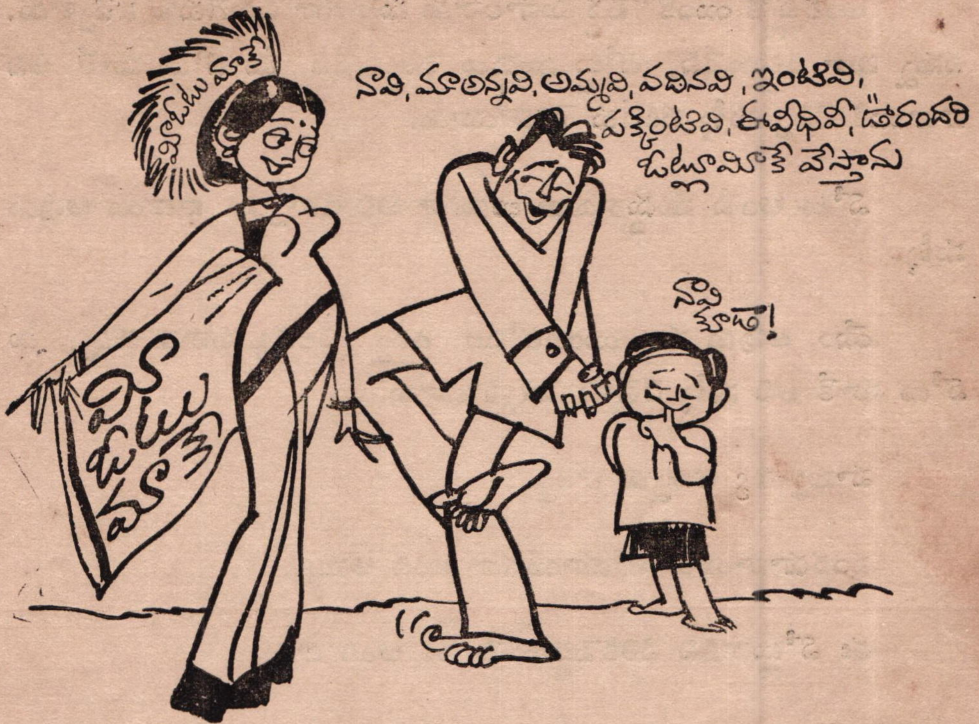
ఇంతట్లోకే యెవరో రెండుజెడల సీత వచ్చింది.

యేవండీ అని పిలిచింది వీధిలోంచి.

బాబాయి ఒక్కసారి ఓయ్ అనేసి పరిగెత్తాడు. అప్పుడు నేనువెళ్ళాను.

ఆ సీత ఇంచక్కా ఉందిలే మీ ఓటు మాకు ఇస్తారుగదండీ అంది ఆ సీత.

వో్వ....నా ఓటు, మా అమ్మ ఓటూ, అన్నదీ, వదినదీ, పక్కింటి వాళ్ళదీ, ఈ ఊరివాళ్ళ వోటులు అన్నీ మీకే ఇచ్చేస్తాను అన్నాడు బాబాయి యిలా డానుసు చేసేసి, కాళ్లూ చేతులూ ముడివేసేసుకుని.

అప్పుడు నేనుకూడా వోటిస్తాను అన్నాను. అప్పుడు సీత సరేనని, యిలా వంగి నన్ను కుంచెం ముద్దుపెట్టుకుంది.

నా వోటుకూడా తీసుకోండి అన్నాడు బాబాయ్.

సరే అండి అని నవ్వేసి వెళిపోయింది సీత.

యేం, వోటు అంటే ముద్దు అని అర్ధమా బాబాయి అని అడిగితే ఔను అన్నాడు గదా.

అంతట్లోకి యింకో పేద్ద మీసాలవాడు ఘబ గబా పరుగేతుకు వచ్చేశాడు. నన్ను ఇలా ఎత్తుకునేసి, బోల్డు ముద్దులు పెట్టుకునేసి మీ వోట్లు మాకే అని బాబాయికి చెప్పి మళ్ళీ పరిగేతు శెళిపోయాడు.

వోటు అంటే ముద్దుకాదురా బుడుగూ అని చెప్పాడు బాబాయి అపుడు మళ్ళీ.

యేం. అపుడు మా యింటిలోపల ఉన్న ఎలష్కనువాడు వచ్చి, మీ వోటు మాకే అని మళ్ళీ చెప్పేసి వెళ్ళిపోయాడు.

హమ్మయ్య అన్నాడు నాన్న.

వందరూపాయలు పోయాయిగదా అంది అమ్మ.

ఈ వోట్లువాడిని వెతికిపెట్టమంటే సరి అంది బామ్మ.

అబ్బే వద్దండి నేనే డికెష్టింగు చేసేస్తాను. ఒక్క సెవంకూతా లేదూ, ఉంటే ఇందాకశె డికెష్టు చేద్దునూ అన్నాడు.

నాన్నా వాళ్లూ కోపంగా వెళ్లిపోయారు లోపలికి.

ఎలగరా అన్నాడు బాబాయి.

అప్పుడేమో డికెష్టివాడు నన్ను పిలిచి, బుడుగూ బుడుగూ నీ దగ్గర పాత జెటటా బీడీలు వుంటే ఒక్కటి యియ్యి చెప్తాను అన్నాడు.

నాకు జాలేసింది, సరే ఒక్కటే ఇస్తాను అని చెప్పా.

వాడూ నాతో వచ్చాడు యిలా అద్దంలోంచి చూస్తూ.

నేను నా సందుగా పెట్టి తీసి, అందులో బొమ్మ వత్తులు పెట్టె తీసి, కుంచెం దూదిఉంటే అదికూడ తీసి, బీడీకోసం చూశానా

ద్దొరికింది అనేసి డికెక్టివాడు గాఠిగా అరిచేశాడు.

నేను హడ్డిలిపోయానులే.

అమ్మ, నానా, బాబాయి, బొమ్మ, అంధరూ వచ్చేశారు యేవిటీ యేవిటీ అంటూ.

ఇగ్గో వంటింటో వందరూపాయల కేసు, మీ బుడుగు వత్తులపెట్టిలో ఉంది అన్నాడు డికెక్టివాడు.

అది నా వత్తులపెట్టి అంది బొమ్మ.

కాదూ, నేను గోళీకాయలు దాచుకున్నాను. నాదీ అని చెప్పేశాను నేను.

కాని అందులో బొమ్మ వంటింట్లో వంద రూపాయల కేసు దాచిందని నాకేం తెలుసు. వుత్తినే వత్తులూ పెట్టుకుంది అనుకున్నాను.

వీడే హంతకుడు అన్నాడు డికెక్టివాడు అప్పుడు. యెంత హాచెర్యం పడిపోయానో తెలుసా. తెలీదనుకో.

నన్ను బళ్లో పడెయ్యడం

మా రాధా, గోపాళం, బామ్మా, మరేమో బాబాయీ వీళ్లందరూ నన్ను ఎలాగేనా బళ్లో పెట్టెయ్యాలని చూస్తున్నారు.

ఇలాని బాబాయి చెప్పాడులే.

మన్ని బళ్లో పెట్టేస్తే మనతెలివితేటలు అన్నీ పోతాయట.

ఇలా అంటే నాకు తెలీదు కాని బాబాయి చెప్పాడనుకో.

అందుకని తెలివితేటలు అయిపోకుండా నేను కుంచెం మందివి రక్షించా లనుకున్నాను.

యెందుకంటే నన్ను కుంచెం బోల్డు ఛాలామంది సలహాలు అడుగుతున్నారు.

సలహాలు అంటే కోతలుట. ఇలాని కూడా బాబాయే చెప్పాడు. కోతలు అంటే నాకు తెలీదుట.

ఇప్పుడు నాకు ఉత్తరాలు రాశారు కాబట్టి సలహాలు చెప్తాను. మన దగ్గిర లేకపోయినా సరే ఇవి మనం ఇవ్వాలిట.

ఇదిగో ఓ కుర్రాడు పాపం ఉత్తరం రాశాడు చూడు,

జెరం, కడుపునొప్పి ఇలాటివి

బుడుగూ, మరేమోనేం మా అమ్మావాళ్ళూ రోజూ నన్ను బళ్లోకి వెళ్ళమంటున్నారు. లాపోతే కొట్టుతాను అంటున్నారు. ఎలాగ.

ముందస్తుగా నాకు కోపం వస్తుంది. ఎందుకంటే వీడు నన్ను అనుమానం చేస్తున్నాడు కదా. నా పేరు బుడుగు అయినా వీడు బుడుగు అని ఎందుకు రాయాలీ, అందుకే.

అయినా వాటి ఖష్టాలు చూస్తే జాలి వేస్తోందిగదా మనకి.

అసలు నీ చిన్నప్పటినించీ, మీ తాతయ్య చిన్నప్పటినించీ చిన్న పిల్లలు ఎప్పుడూ ఇలా కష్టపడుతూనే ఉన్నారు. అందరు చిన్నపిల్లలినీ ఇలా బళ్ళో పెట్టెయ్యడమే.

పోనీ ఏదో ప్పదిరోజులికి ఒకసారి వెళ్లితే చాలదుట. రోఝూ వెళ్లాలిట.

మళ్ళీ యీ పెద్దవాళ్ళందరూ చిన్నప్పుడు ఇలా కష్టపడినవాళ్ళే. అయినా పెద్దయ్యాక ఇప్పుడు చిన్న చిన్న పిల్లలిని బళ్ళో పెటేస్తున్నారు.

అంతెందుకులే. పాపం నన్నుకూడా రేపో మూడ్రోలుకో బళ్ళోపెట్టాలని చూస్తున్నారు గదా.

నన్నేం చెయ్యలేరనుకో.

అయినా చిన్నవాళ్లూ చితకవాళ్లూ బళ్ళో కెళ్ళకుండా ఉండడానికని కొన్ని సంగతులు చెప్తాను.

ఒకటి : జెరం వచ్చిందని చెప్పాలి. మనం చెప్తే నమ్మరుగదా. అందికని యేం చెయ్యాలంటే, ముందస్తుగా చొక్కా యిప్పేసుకోవాలి. అప్పుడేమో ఎండలో నిలబడాలి చాలా సేపు. అప్పుడు వీపుమీద, పొట్టమీద జెరం వచ్చేస్తుంది.

అప్పుడు పరిగేతుకుని అమ్మదగ్గిరికి వెళ్ళాలి. అమ్మోయి జెరం జెరం గబగబా చూడూ, బళ్ళోకి వెళ్ళద్దని చెప్పూ అని చెప్పాలన్నమాట.

ఇంకోటి : జెరం రాగానే పరిగేతు కెళ్ళి చెప్పాలి తెలుసా.

లాపోతే, జెరం చల్లారిపోతుంది.

ఉంకోటి కూడాను. ఇలాంటి దానికి అసలు బామ్మ మంచిది. బామ్మకి చెప్పేస్తే చాలు, అప్పుడు అదే అమ్మకి చెప్తుంది.

రెండు : కుంచెం మంది పిల్లలు కడుపునొప్పి అని అంటారుకాని అది మంచికాదులే. రెండుసార్లో, ఫదిసార్లో అయాకా, అమ్మా వాళ్లూ కారప్పూసా పకోడీలు చేసుకుని మనకి పెట్టకుండా తినేస్తారు.

యిప్పుడు లేదుగదే అమ్మా అని చెప్పినా సరే పెట్టరు. ఇప్పుడు లేకపోతే రేపోప్పుది రోలుకో వస్తుందిగా అందుకని వద్దూ అని అంటారు.

అందికని, తలనొప్పి అన్నింటికన్నా మంచిది. ముందస్తుగా అమ్మ నమ్మదు అనుకో, అయినా సరే మనం తలనొప్పి తలనొప్పి అని పదిసార్లో వందసార్లోచెబితే కుంచెం నమ్ముతారు. ఇదికూడా ముందస్తుగా బామ్మకే చెప్పాలి. అమ్మకి చెబితే లాబంలేదు.

అసలు ఏం చేసినా లాబంలేదు. ఎలాగేనా బళ్ళోకి వెళ్ళాలిలే. అందుకని కుంచెం ఎలాగో చాలా కష్టపడి రోఝూ బళ్ళోకే పోవడం మంచిది. గబగబా గబగబా చదివి పారేస్తే ఘబుక్కుని పెద్దాళయి పోతాంగా, అప్పుడు ఇంచక్కా ఎప్పుడూ బడి మానేయొచ్చు.

యింకోటి, మా బాబాయంత పెద్దవాళ్ళు అయ్యాకా, అసలు ఇంక బళ్ళోకి వెళ్ళద్దంటారులే.

మా బాబాయి అంతేగా బళ్ళోకి వెళ్తాను వెళ్తాను అంటాడు. బామ్మా, నాన్న, యింక చాల్లే, ఆఫీసుకి వెళ్ళిపో అంటారు. అదన్నమాట.

ఈ పెద్దవాళెపుడూ యింతే. మనం వెళ్తాం అంటే వద్దూ అని అంటారు. మనం వెళ్ళను ఒద్దూ అంటే, వెళ్లూ వెళ్లూ బళ్ళోకెళ్లూ బడిదొంగా బజారు గెద్దా అంటారు. యెలాగ.

ఇంకో ఉత్తరం చూడు. వీడు కుంచెం పెద్ద కుర్రాడిలా వున్నాడు.

వురేయ్ వురేయి బుడుగూ మరేమోనూ మా అమ్మా నాన్నా డబ్బులు అసలు ఈటంలేదూ ఎలాగరా మరీ అని రాశాడు గదా.

ఇది కూడా చాలా కష్టమే. అసలు డబ్బులు అంటే చాలామందికి చాలా యిష్టంట. నాక్కూడా కుంచెం యిష్టమే ననుకో.

కాని ఏంచేస్తాం. చిన్న పిల్లలికీ, కాలేజీకి వెళ్ళే బాబాయిలకీ డబ్బులు చాలా యివ్వరు, అడిగినా సరే.

కాని అబద్ధం చెప్తే చాలా డబ్బులు ఇస్తారుట. బాబాయి యిలాగే చేస్తాడుట.

మళ్ళీ నేమో, నాన్నకి అమ్మ డబ్బులు ఇవ్వదు కదా. ఎందుకూ అంటుంది. అప్పుడు నాన్న కుంచెం అబద్ధాలు చెప్పుతాడుట.

చిన్న పిల్లలు మాత్తరం అబద్ధం చెప్పకూడదుట. చెప్పితే కొట్టుతారు.

కాని మనం నిజెం చెప్పుతాను అంటే కుంచెం మంది పెద్దవాళ్లు డబ్బు లిస్తారులే.

ఇప్పుడు మా లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడు లేడూ. వాడేం బీడీలు కాలుస్తాడులే,

బీడీలు కాలచడం అంటే తప్పుకదా ఊరికే జెటకా తోలడానికి దాచుకో వాలి అంతే. కాని వీడు నిజెంగా కాలిచేస్తాడు గదా. లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు వాడికి చెప్పిందిలే వురేయ్ ముగుడూ అలా బీడీలు కాలచకూడదూ అని.

అయినా వాడు మా యింటికి వచ్చి నాన్న దగ్గర కూచుని కాలుచుతాడు గదా.

అప్పుడేమో నేను వురేయ్ వురేయ్ నీ సంగతి చెప్పుతా ఉండు అని అంటాను గదా. వాడు ఘబుకుని నన్ను ముద్దు పెటెసుకుని ఓ కాణీయో ప్ఫద ణాలో ఖిచ్చేసి చెప్పకమ్మా బుడుగు తప్పమ్మా ఒద్దమ్మా యిలాని ఏకుచుతాడు.

అప్పుడు నేనేమో పోనీలే అని, యేవండీ లావుపాటి పక్కింటి పిన్ని గారూ, మరేమోనూ, మీ ముగుడేమో మా నాన్నతో కలసి బీడీలు కాలచలేదండీ అని అబద్ధాలు చెపేస్తాను.

ఏవిటో నేను యెప్పుడు ఇలా అందరినీ రష్చించుతానులే.

డబ్బులు తెచ్చుకోడం

ఇలాగ కూడా మనం డబ్బులు తెచ్చుకోవచ్చును.

నాకు ఇప్పుడు చాలా బోల్డు డబ్బులు కావాలనుకో. ఒక పుస్తకం రాసిస్తే వస్తాయిట. బాబాయి చెప్పాడులే. నేను ఓటి రాస్తున్నాను.

నీకూ డబ్బులు కావలిస్తే నువ్వూ ప్ఫది పుస్తకాలు రాసెయ్యి.

పుస్తకాలు రాసెయ్యి అంతే నాకు తెలీదు. అయినా సరే మనం రాసెయ్యచ్చు డబ్బులు కావాలి కదా మరి.

డబ్బులు చాలా ఉంటే, మనం సీగాన పెసూనాంబని సినిమాకి తీసికెళ్లచ్చును. నేను అలాగే తీసికెళ్లతాను సీగానపెసు నాంబని.

రేపో మూడ్రోలుకో యేమయింది తెలుసా.

నేను గడియార స్పంబం దగ్గిరికి వెళ్ళాను.

అక్కడ జటకాలు ఉన్నాయికదా మాయింటికి రావోయి అని పిలిచాను. వాళ్ల నేను రానుబాబు అని చెప్పారు. నేనంటే బయంలే.

యెలాగ అప్పుడు ఉంకోచివరలో జెటకా ఉందిగదా. జెటకా బండీ వాడు లేడు నేనే ఆ జెటకా ఎక్కిపోయి కొరడా పట్టుకుని ఛల్ మన్నాను.

జటకా ఝూంమని పరుగెత్తి పోయింది. నాకు బయం వేసిందిలే కుంచెం. అంతట్లోకి నిజెం బండివాడూ ఉంకో పోలీసువాడూ బండీనిఆపేసి లాక్కొన్నారు.

మనం కుర్రాళ్ళం అని కదా.

అందుకని నువ్వు ఎప్పుడేనా జెటకా తోలాలని వుంటే. మా నాన్నకోటు తొడుక్కొని, మా నాన్నకళ్ళజోడు పెట్టుకొని వెళ్ళాలి. లాపోతే నిన్ను కూడా పోలీసువాడూ, నిజెం జెటకావాడూ పట్టుకుంటాడు.

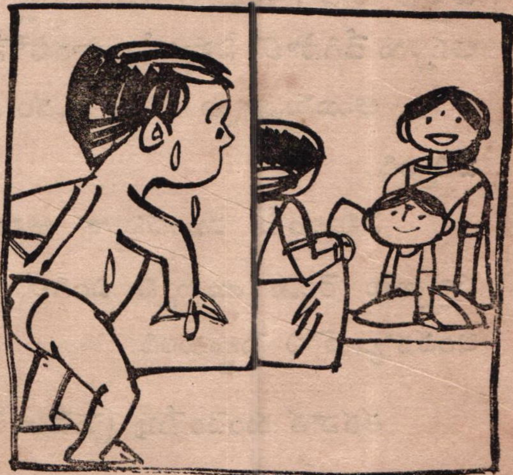
బురుగూ మరీ, మనం నీల్లోసుకుంతున్నపురూ, సీగాన పెసూనాంబ వత్తే ఎలాగ అని అడుగుతున్నారు ఉంకో కుర్రాడు.

చాలా ఖష్టం. అందికే మనం రోజూ నీళ్లోసుకోకూడదని నాలాంటివాళ్ల చెప్తున్నారు.

కాని పెద్దవాళ్ల మన్ని పెంచుతాను అంటారుగా అందుకని అసయ్యంగా రోజూ నీళ్లోసుకోమని అంటారు.

ఏంచెయ్యాలంటే, నువురావద్దులే అమ్మా నేనే పోసుకుంటాను నీళ్ళు అని చెప్పేసెయ్యాలి ముందస్తుగా.

"నీళ్లోసు కుంటున్నపుడు....

....పీగాన పెసూనాంబవస్తే ఎలా?"

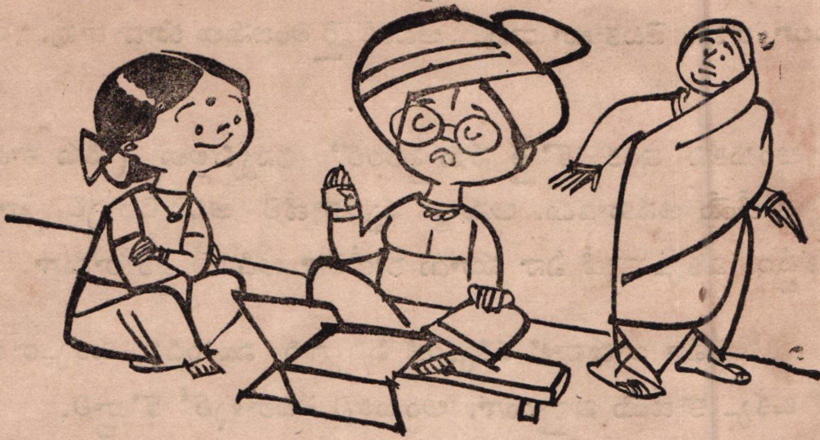
అప్పుడేమో నీళ్లగది తలుపేసేసి, సబ్బుని తడిపి అరగతీసెయ్యి. కాసేపు ఉత్తినే కూచో. తరువాత కుంచెం నీళ్లు నెత్తిమీద జల్లుకోవాలి. ఏంచేస్తాం మరి. అప్పుడు దేగిసాలో నీళ్ళుఅన్నీ పారపోసేసి హమ్మయ్య అని ఇంటిలోనికి వెళ్లాలి.

అయిసుఫ్రూటు కొనుక్కోడం ఎలాగ బుడుగూ అని ఉంకో ఉత్తరం వచ్చింది.

ఏమిటంటే ముందస్తుగా అమ్మకూడ కండావాడిని పిలిచి అయిసు ఫ్రూటులు రెండు యిమ్మని ఎంగిలి చేసెయ్యాలి. అప్పుడు అమ్మకు చెప్తే ఇంచక్కా కొని పెట్టుతుంది.

తరవాత కుంచెంసేపు ప్రైవేటు చెప్పేస్తుందనుకో.

ఈ పెరపెంచకంలో, ప్రైవేటు లేకుండా మనికి యేం రాదుగదా మరి.

కొత్త సమస్తరం

ఓ సీ గాన పెసూనాంబా, ఇపుడేమోనూ మరేమోనూ కొత్త సమస్తరం వచ్చిందిగదా. నేను కుంచెం ఇపుడు పంచాంగం చెపుతాను గదా.'

మరేమో బామ్మ కళ్ళజోడు వెతుక్కుని నా దగ్గిర లాక్కుని వెళ్లి పోతుంది. అందుకని చప్పున రా. ముందస్తుగా ఏమిటంటే యీ కొత్త సమ్మస్తరంలో మనకి కొత్తకాణీలు వచ్చాయి. అవి అస్సలు దమ్మిడీలు అనుకో. కాని మనం కాణీలు అని అబద్ధం చెప్పాలిట.

ఇలాటి అబద్ధం చెప్పినా తప్పులేదుట. ఇలాని నాన చెప్పాడులే.

మరి ఈ దంబిడీకాణీకి యేం రాదుట తెలుసా. పకోడీలు రావు, అయిను పూట్రులూ రావు, జెటకాలూ రావు. ఆఖరికి రైలింజనులు కూడా రావు. యేమీ రావు.

అందుకని ఇంక కొత్త సమ్వత్సరంలో చిన్నపిల్లలు (నేను కాదులే) అమ్మా కాణీయే అనకూడదు. అమ్మా పదికాణీలే అని చెప్పాలి. లాపోతే చాలా కష్టం. ఒక్క కాణీ ఏనా మూడు కాణీలేనా అడిగితే ఏం రాదుగా.

మళ్ళీనేమో లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడిని ఒక్కరాయితో కొట్టితే ఒక్క కాణీయే ఇస్తాడుగా. అందుకని పదిరాళ్ళతో కొట్టాలి.

'హే! హే! హే! హేవిళంబి ఫూల్'

వాడు బీడీలు కాలచలేదని లావుపాటి పిన్నిగారితో పదిసార్లు అబద్ధం చెప్పాలి. ఒక్కసారి చెబితే ఒక్క కాణీయే ఇస్తాడు వాడు. అందుకూ.

ఏం చేస్తాం మరి.

ఇగో మరే లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ఇంకా లావుపాటి అయిపోతుందిట. నేను రేపో మూడ్రోలుకో అడిగానులే.

నా యిష్టం. ఇంకా లావుపాటి అయిపోతాను నీ కెందుకు అని ప్రైవేటు చెప్పేసింది, అదీ సంగతి.

కొత్త సమ స్తరంలో మా బాబాయి, మీ బాబాయి ఇంకా బోల్డు బోల్డు బాబాయిలు బోల్డు పేద్ద చొక్కాలు తొడుక్కోరుట. కుంచెం కుంచెం చొక్కాలు అంటే నా అంత చిన్న చొక్కాలు తొడుక్కుంటారుట. దానిమీద బొమ్మలు కూడా ఉంటాయేం అవే.

మా బాబాయి నిన్నో రేపో ఇంత కుంచెం చొక్కా తొడుకున్నాడులే. అపుడు బామ్మ కోపడేసింది, ఎందుకురా బుడుగుగాడి చొక్కా తొడుకున్నావు అందిగదా.

ఇది బుడుగుది కాదూ నాదేనూ ఇంకట్నించీ అందరూ ఇలాటి నయా చొక్కాలే తొడుక్కుంటారూ అని చెప్పాడు బాబాయి. నయా చొక్కాలంటే నాకు తెలీదు.

ఓ సీగాన పెసూనాంబా ఇంకట్నించి నువ్వు మూడు జెడలో ప్పూది జెడలో వేసుకుంటావు తెలుసా.

రెండు జెడల సీతలందరూ కొత్త సమ్మ స్తరంనించి మూడు జెడలు వేసుకుంటారులే. ఇప్పుడే కుంచెం చాలామంది అలా వేసుకుంటున్నారుగా అందికని.

ఇంక పాపం చిన్న చిన్న పిల్లలు లేరూ — నా అంతంత వాళ్లు, నేను కుంచెం పెద్దవాడినే అనుకో.

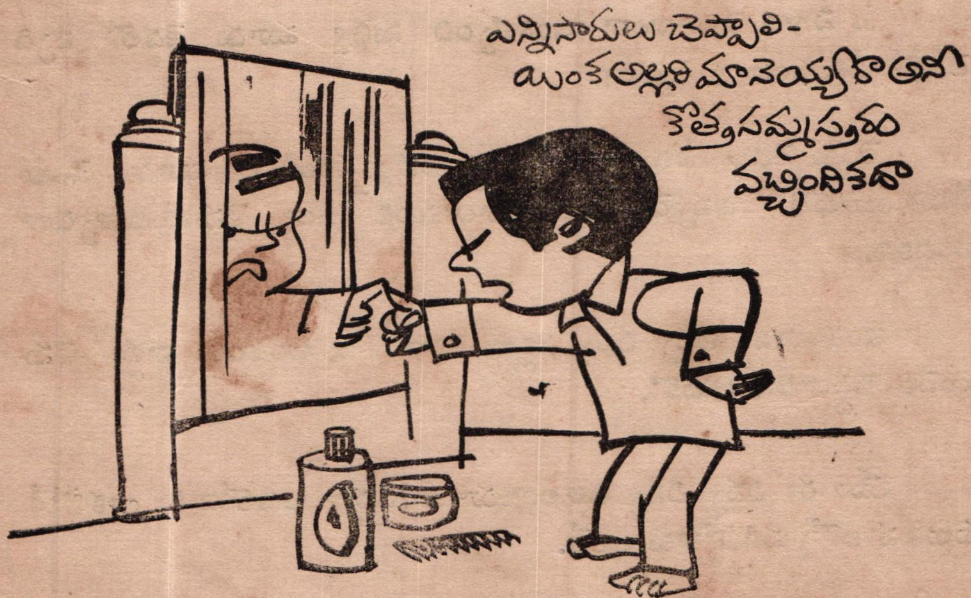
యేం ఈ చిన్న చిన్న పిల్లలందరూ జాగ్రత్తగా ఆడుకోవాలి. లాకపోతే ఘబుకున బళ్ళో పడిపోతారు అంతే.

అందుకని అల్లరి చాలా చెయ్యకుండా కుంచెం అప్పుడప్పుడు చదువు కుంటాను అని బియపెట్టాలి. అలా చేస్తే అమ్మా నానా మన్ని బళ్లోపడెయ్యరు.

ఇది కుంచెం చాలా కష్టం అనుకో. మనం ఎంత అల్లరి చెయొద్దురా బుడుగూ అని చెప్పినా వాడు మన మాట వింటం లేదుగదా ఎలా.

యేం-ఎలాగంటే. బాబాయిని ఖద చెప్పమని వినడం. అప్పుడు చాలా అల్లరి చెయ్యలేము.

ఓసారేం, రేపో, యివాళో నానకి నా మీద కోపం వచ్చిందిగా నేను ఆడుకుంటుంటే.

వురేయి బుడుగూ అలా అడ్డబాబాయిలా తిరక్కపోతే పడుకుని నిదరో కూడదూ అన్నాడు గదా.

అప్పుడేమో బాబాయికి కోపం వచ్చేసింది, ఎందుకనో. నానవేపు యిలా చూశాడు.

వాడు అల్లరిచేస్తే నన్ను కోపడతావే అనేశాడు కోపంగా. అనేసి వురేయ్ బుడుగూ యిలా రారా చదువుకో అని ఓ బెద్ద పుస్తకం ఇచ్చేశాడు.

నా కసలే పుస్తకాలంటే చాలా యిష్టంకదా. కదలుంటాయట వాటిలో. పుస్తకం పట్టుకుంటే అయిపోయేదాకా వదల్నుట నేను. ఇలాని బాబాయే చెప్పాడు.

కాని నానకి నేను పుస్తకం పట్టుకున్నా కోపం మరి. కోపం అంటే బయం అని తెలుసుగా. ఇపుడు నేనేమో బిళ్ళో పడిపోతానూ పుస్తకం యియ్యి అని బయపెట్టుతాను గదా నానని. అపుడు వాడికి కోపం వచ్చేస్తుంది.

ఇలా రా కూచో అని ఖద చెపుతాడు. లాపోతే బాబాయిని చెప్పరా అంటాడు.

బాబాయికి రెండు జెడల సీతల ఖదలు చాలా వచ్చును కాని అవి బావుండవుగదా. వాడికి అలాడీను ఖదకూడా వచ్చును. నాకు బలే యిష్టంకూడా అది. మాజికుక్కల వాడు వుంటాడేం అదీ. మాజికుక్కలవాడు అంటే బుదబుదకల వాడుటలే.

నానకి కోపం వస్తే అప్పుడు బాబాయి నాకు ఖద చెప్పాడులే.

యేం. అలాడీను ఓ చిన్న పిల్లాడు. వాడు అనగనగా ఉన్నాడు. అసలు చైనావాడు. జెడేసుకుంటాడు.

యేం. వాడు ఓ రోజున వీధిలో ఆడు కుంటున్నాడు మరి. అపుడేమో బుడబుకల వాడు వచ్చాడు.

వురేయి, అలాడీనూ నువ్వు గోపాళం వాళ్ళ కుడుకువిగదా అన్నాడు.

అపుడు అలాడీను నీ కెందుకు ఫోరా అని చెప్పాడు.

బుడబుకల వాడేమో యిలా నవ్వేసి, నేను ఫోనురా అన్నాడు.

వురేయి అలాడీనూ నువ్వు నాతోటి కుంచెం అలా వస్తావురా వనుంది అడిగాడు.

అలాడీనుకూడా ఇలా నవ్వేసి గ్రుహదగ్గిరకేనా. నీకు మాజికు లైటు కావాలికదూ నాకు తెలుసులే దొంగా అనేశాడు. మాజికులైటు అంటే అరికిను లాంతరు లేదూ అదన్నమాట.

బుడబుడకలవాడు హాచ్చెర్య పడిపోయేశాడు అంతే. అలా పడిపోయేసి మళ్ళీ లేచి, అవునురా అలాడీనూ నీకు ఎలా తెలిసిందిరా అన్నాడు ఇంకా హాచెర్యంగా.

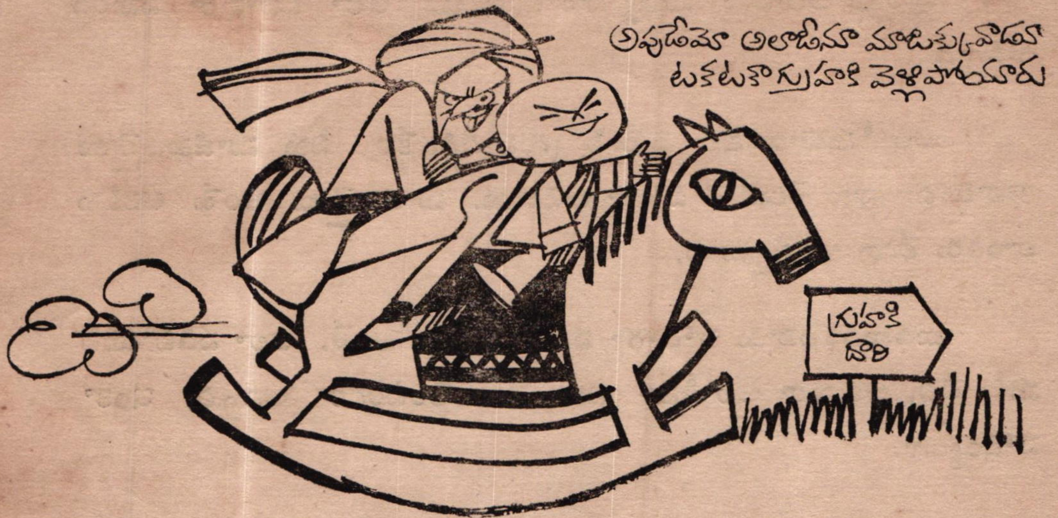
హె, ఎలా తెలుస్తుంది. మా బాబాయి చెప్పాడులేరా అన్నాడు అలాడీను.

బుడబుడకలవాడు బయపడి పోయేసి. అవునుగాని మరి నాతో వస్తావా, నీకు మంచి మిఠాయి పెట్టుతాను అన్నాడు.

మిఠాయి వద్దూ మరేమో నారాయణ కొట్టులో వేడి పకోడీలు కొనిపెట్టేతే వస్తానూ లాపోతే రాను ఫో అని చెప్పేశాడు అలాడీను.

అపుడేమో బుడబుడకలవాడూ అలాడీనూ గుర్రంఎక్కి టకటకా టకటకా పెద్ద అడివిలోకి వెళిపోయారన్నమాట పకోడీలు తింటూ.

అక్కడే గ్రుహ ఉంది. గ్రుహ అంటే నా తలకాయ. ఏదో ఓటిలే. నీ కెందుకు. ఖద విను.

యేం. అక్కడేమో గుర్రం దిగిపోయారు. బుడబుడకలవాడు గ్రుహ దగ్గిర నించుని యిలా అని ఏదో మంతరం వేశాడు

హాచెరం. పేద్ద చప్పుడు ఫేలిపోయింది. భేద్ద మంట ఫొగ వచ్చేశాయి హపుడు.

బుడబుడకలవాడు యిలా బయ పడిపోయేసి, హబ్బ ఏం మంటరా ఓరి బాబోయి అనేశాడు.

కాని ఆలాడీను అస్సలు బయపడలేదు. బయం అంటే ఏమిటో తెలీదుగా మరి. వాళ్ళ బాబాయి చెప్పలేదులే. వురేయి బయంలేదు బుడబుడకలవాడూ ఆని చెప్పేశాడు అలాడీను. అఫుడేమో వాడు సరేను అన్నాడు.

అంతలో ఎవరోవచ్చి యింత చిన్న తలుపు తీశారుగదా.

అలాడీనూ నువు లోపలికి వెళ్ళి అక్కడ మాజిక్కు లైటుంది కుంచెం తెచ్చిపెట్టమ్మా అన్నాడు బుడబుడకలవాడు.

మరి నేను చిన్నవాడినీ చితకవాడినీ గదా. నాకు బయం కదా ఎలాగ బాబూ నేను వెళ్ళను అన్నాడు అలాడీను

బుడబుడకలవాడేమో నీకు పరవాలేదులేరా, నీకు వుంగరం ఇస్తా వెళ్ళమ్మా అన్నాడు.

అపుడు సరేనని అలాడీను వెళ్లి లాంతరు తెచ్చాడు.

లాంతరు నా కిచ్చేయ్యి నువు తరవాత రా అన్నాడు బుడబుడకలవాడు.

నాకు పృది కాణీలు ఇస్తావా అన్నాడు అలాడీను.

వాడు ఇస్తాను అన్నాడు.

ముందర యియ్యి మరి అన్నాడు అలాడీను.

కాని వాడిదగ్గర నిఝంగా లేవుగా. అందికని కోపంగా లాంతరు యియ్యా లాపోతే మూతపెట్టేస్తాను అంతే అన్నాడుబుడబుడకల వాడు.

అలాడీనుకు తెలుసుగా వాడు ఎలాగా తలపేసేస్తాడని. వాళ్ళ బాబాయి ముందస్తుగా చెప్పాడులే. అందికనే కుంచెం ఏడిపించాడు. పదికాణీలు కావాలని.

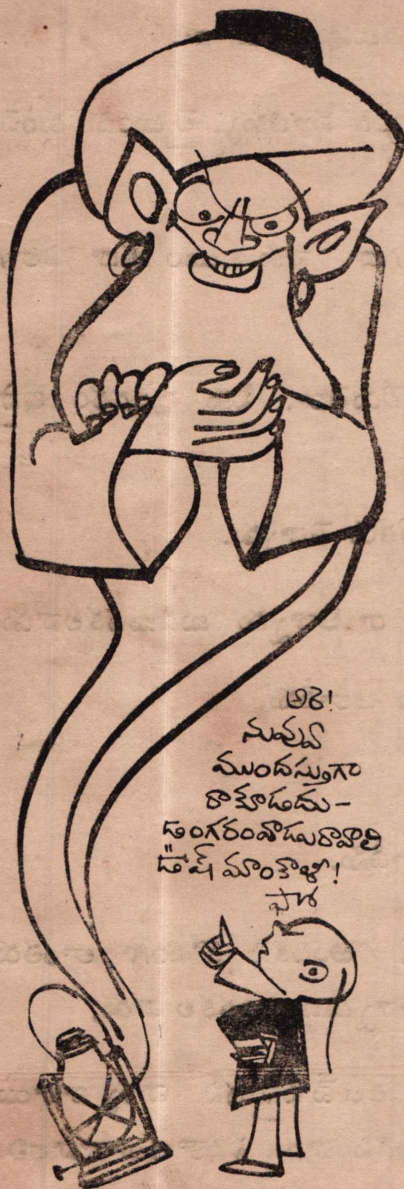
యేం. అప్పుడేమో మరేమో వాడికి కోపం వచ్చిందిగా. హుం అనేసి తలుపు వేసేశాడు ఛామని. వేసేసి అక్కడే చచ్చిపో వెదవాని అన్నాడు.

అలాడీను హా హా అని నవ్వేశాడు, నాకు తెలుసులే ఫోరా అన్నాడు. అనేసి ఆ లాంతరులేదూ మాజికు లాంతరు. దాని మీద యిలా గోకేశాడు. అప్పుడు యింత పెద్ద బూతం వచ్చేసింది. బూతం అంటే పేద్ద రాక్షసి.

లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు కన్నా యింకా లావుగా ఉంటుంది.

అరెరే. అన్నట్లు నువ్వుకాదురా నువ్వు ముందస్తుగా రాకూడదు. హూష్ మాంకాళీ ఫో అన్నాడు అలాడీను కళ్లు మూసేసుకుని యిలా.

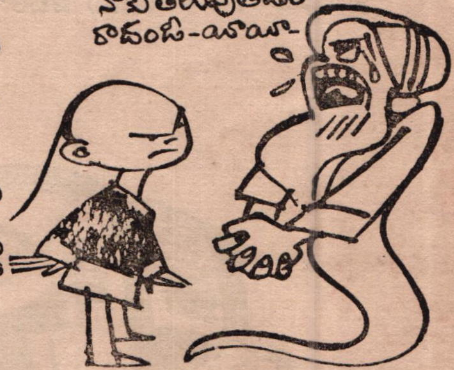
తరవాతేమో, ఆ వుంగరం ఉందిగా. బుడబుక్కలవాడు ఇచ్చింది. దాన్ని మెల్లిగా యిలా గోకాడు. అప్పుడేమో యింత చిన్న బూచివాడు ఒచ్చాడు. వీడు బుడుగు అంత కూడా లేడనుకో.

అపుడు అలాడీను హాచెర్యపడిపోయాడు హా అని.

బూచివాడేమో ఇంచక్కా నవ్వి ఎందుకండీ అలాడీనుగారూ అలా హాచెర్య పడిపోతారూ, మరేమోనూ ఇది గోకితే నేను వస్తానని మీకు ఇందాక తెలుసుగా అన్నాడు.

ఖదలో అలా ఉంది లేవోయి నేను అలా అఛెరపడాలి. నువ్వు ముందస్తుగా ఈ గ్రుహ తలుపు తియ్యి అన్నాడు అలాడీను.

నాకు తలుపుతియ్యడం రాదండి. పాపం చిన్నవాడినికదా ఎలా అనేసి యిలా బోల్డు ఏడిచేశాడు ఉంగరం బూచాడు.

అప్పుడు అలాడీనుకి చాలా జాలివేసింది. యాడవకమ్మా బూచాడూ అన్నాడు. కుంచెంసేపు అయ్యాకానేమో, ఉంగరం బూచాడు నవ్వేసి పోనీ యీ గ్రుహని మీ యింటి దగ్గిరికి తీసికెళిపోనా అన్నాడు.

కాని అప్పుడు మాత్తరం ఎలా. గ్రుహ తలుపులు రావుగా. నేను ఇందులోనే ఉండిపోవాలీ యీ యీ అని ఏడిచాడు అలాడీను.

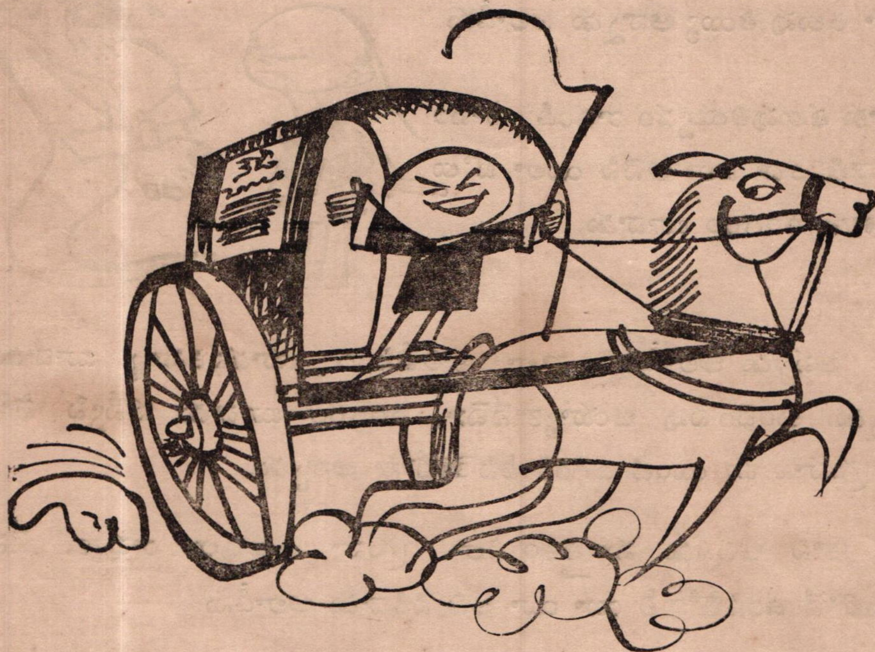
హో హో అదా అన్నాడు బూచాడు. నేను తలుపులు తియ్యలేను. కాని, నిన్ను యీ గ్రుహలోంచి అవతలికి తీసుకెళ్ళగలను తెలుసా అన్నాడు వాడు.

అవును తెలును కాని మరిచి పోయానులే, మరి తీసుకెళ్ల చప్పనీ అన్నాడు అలాడీను.

ఫ్వూష్ మాంకాళీ అనేసరికి యిద్దరూ గ్రుహ అవతలికి వెళ్ళిపోయారు.

ఇప్పుడు మీ యింటిదగ్గరికి తీసుకెళిపోనా అని అడిగాడు బూచాడు.

ఏం వద్దులే, ఒక నిఝుం జెటకా తెచ్చిపెట్టు చెప్తాను అన్నాడు అలాడీను.

అప్పుడేమో ఆ జెటకా ఎక్కి వాడే తోలుకుని ఝూంమని వాళ్ళింటికి వెళిపోయాడు.

తరవాత మళ్ళీ ఉంగరం బూచాడిని పిలిచి కాసిని చాలా పకోడీలు తేరా అన్నాడు. హుష్ మంకాళీ అనేసరికి బోల్డు పకోడీలు వచ్చేశాయి.

వురేయి బూచాడూ, పకోడీలు తెచ్చానని మా బామకి చెప్పకేం, చెప్పితే నడ్డిమీద ఛంపేస్తాను జాగ్రత్త అన్నాడు అలాడీను.

సరేంది చెప్పను అన్నాడు బూచివాడు.

మరి యిప్పు డేం చెయ్యాలిరా నేను అని అడిగాడు అలాడీను.

మరి యిప్పుడేమోనూ మరేమోను ముందస్తుగా షోడా తాగేసి అప్పు డేమో, రాజుగారి అమ్మాయిని పెళ్ళిచేనుకోవాలండీ అని చెప్పాడు బూచివాడు.

హుం అన్నాడు ఆలాడీను. హుం అన్నాక, వురేయి బూచివాడూ దాని పేరేమిట్రా అన్నాడు.

సీగాన పెసూనాంబండి అని చెప్పాడు బూచివాడు.

సరేని అలాడీను పరిగేతుకుని సీ గాన పెసూనాంబా వాళ్లింటికెళ్లి పోయాడు.

అక్కడ రాజుగారు కూచున్నాడు.

యూవండీ మరీ యిప్పుడూ నేనేమోను మీ సీగాన పెసూనాంబని పెళ్లి చేసుకోవాలండీ అని చెప్పేశాడు అలాడీను.

ఫోకిరీ వెధవకానా ఫోరా ఫో అనేశాడు వాళ్ళ నాన్న. వాడు రాజుగారు గదా.

అప్పుడు అలాడీను పరిగేతుకువి మళ్ళీ జెటకా దగ్గిరికి వచ్చేశాడు.

అప్పుడేమో వుంగరం బూచి వాడిని మళ్ళీపిల్చి యెలాగరా అన్నాడు.

మరేమోంది నాకు తెలీదండి ఈ అరికిను లాంతర్ని గోకండి అని చెప్పాడు ఉంగరం బూచాడు.

సరేని పాపం అలాడీను అరికిను లాంతర్ని యిలా గోకాడు. భూదేవంత వాడు వచ్చేశాడు. ఇలా చాలా పొడుగ్గా నవ్వేసి యేం కావాలి అన్నాడు గారిగా.

అలాడీనుకి కుంచెం బయం వేసింది. వురేయి మా బామ్మ వింటే మనిద్దరికీ ప్రెవేటు చెప్పేస్తుంది. కుంచెం మెల్లిగా నవ్వు. అసలు ముందస్తుగా యింత చిన్నవాడివి అయిపో. నాకే బయం వేస్తుంటే అన్నాడు అలాడీను.

అప్పుడేమో తన ఖద చెప్పి ఎలాగరా అన్నాడు. భూతంవాడు మెల్లిగా పొట్టిగా ఇంత కుంచెం నవ్వి, మీరు బెద్దవాళ్ళు అవాలండి లాపోతే పెళ్ళిచెయ్యరు రాజుగారు అన్నాడు.

సరే నన్ను బెద్దవాడు చెయ్యరా అన్నాడు అలాడీను.

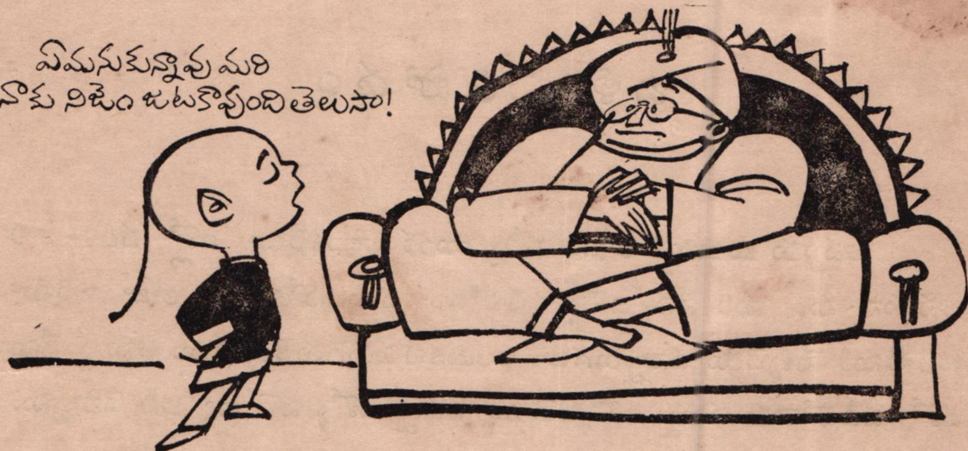
వుష్ మాంకాళీ అనేప్పటికి ఫుటుకుని బెద్దవాడైపోయాడు అలాడీను.

ఇప్పుడు మీ జేబునిండా ఫది కాణీ లుండాలండి. ఇంకానేమో నిఝం జెటకా, ఓ పేద్ద మేడ కూడా ఉండాలండి అని చెప్పాడు భూతంవాడు.

అవన్నీ వచ్చేశాక, అలాడీనేమో రాజుగారింటికి మళ్ళీ వెళ్ళి రాజుగారి అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకుంటానండీ అన్నాడు.

రాజుగారు హాఁచెర్యపడిపోయేసి మరి నీ దగ్గర యెన్ని డబ్బులు ఉన్నాయి అన్నారు.

నా దగ్గిర వ్పది కాణీలు ఉన్నాయి తెలుసా అన్నాడు అలాడీను. అబ్బ, అన్ని కాణీలే అన్నాడు రాజుగారు.

ఇంకో నిజెం జెటకా కూడా ఉంది తెలుసా. కొరడా, బీడీలు, ఒక బేద్ద మేడా కూడా ఉన్నాయి అన్నాడు అలాడీను.

రాజుగారు ఇంకా చాలా సేపు హాఁచెర్యపడి పోయేశారు.

అపుడు సరేవి సీ గాన పెసూనాంబకి బొమ్మలపెళ్లి చేసేశారు. బోల్డు, బోల్డు బాజాలూ అవీ వచ్చాయి.

కాని ఏం చేశారంటే సీ గాన పెసూనాంబ ఒకర్తికే పెళ్లిచేశారు.

మరి నాకో అన్నాడు అలాడీను పాపం.

నువ్వు బళ్ళోకి వెళ్ళవుగా. నీకు జెటకా వుందికా అది తోలుకో ఫో అన్నాడు రాజుగారు.

బళ్ళో పడిపోడం

అప్పుడు బుడుగుకి కోపం వచ్చీ యింక లాబంలేదూ బళ్లో పడిపోవాలి అనుకున్నాను. మరి నేను బళ్ళో పడిపోయి చదువుకోకపోతే రాజు గారేమో అలాడీనుకి పెళ్ళిచెయ్యనన్నారుగదా. అందుకని పరుగేరుకెళ్ళిపోయి అమ్మా నేను బళ్ళో పడిపోతాను నన్ను బళ్ళోపడెయ్యి నన్ను బళ్ళో పడెయ్యి అని చెప్పాను.

నువ్వు అల్లరి వాడివీ, నిన్ను బళ్లో ఎవరు పడిపోనివ్వరుగదా ఎలా అంది అమ్మ.

నాన్న పట్టికెళ్లి పడేస్తే పడనిస్తారుగా అని చెప్పాను నేను.

అయ్యబాబోయ్. బడిలో పడేస్తే మేష్టరు నాకు ప్రెవేటు చెప్పేయ్యడూ వద్దుబాబూ అన్నాడు నాన చాలా బయపడి పోయేసి.

మరి ఎలా, బాబాయిని తీసికెళ్లి పడెయ్యమను అని మళ్లీ అడిగాను పాపం నేను.

బాబాయికూడా లాబంలేదు. బామ్మ తీసికెళ్తే పడెయ్యనిస్తారు అన్నాడు నాన్న. అప్పుడు బామ సరేనూ అంది. అంతట్లోకి లావుపాటి పక్కింటి పిన్ని గారొచ్చి మీ బుడుగుని బళ్ళో పడేస్తున్నారా నిజంగానే అంది.

నిజంగానేను అంది అమ్మ.

హమ్మయ్య అంది లావుపాటి పిన్ని గారు ఇలా కళ్లు మూసుకుని.

అలా అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు.

ఏమిటే అని అడిగితే నాకూ తెలీదు నాన్నా అంది లావుపాటి పిన్నిగారు.

సరేని బామ్మ నన్ను బళ్లో పడెయ్యడానికి తీసు కెళ్తానంది.

ఇలా కుంచెంకూడా మేం నడచి వెళ్లామోలేదో కాని అంతట్లోకే బడిమేష్టరు పరిగేతు కొచేశాడు.

బామ్మగారూ బామ్మగారూ మరేమోను మాబడి మూసేశాం. సెలవులిచేశాం అదండీ సంగతి అన్నాడు....అని హమ్మయ్య అన్నాడు.

బామ్మేమో హయ్యో ఎలాగరా మరి బుడుగూ బడి లేదుట ఇంక అంది.

పోనీ రేపు పడెయ్యి బడిలో అన్నాను నేను.

రేపుకూడా బడిలేదు. ఎల్లుండికూడా బడిలేదు. ఇంకా డెబ్బైపది ఇరవయి ఏబై తొంబై మూడు రోజులదాకా బడిలేదు. వేసం కాలం వచ్చేసిందికదా అందుకని సెలవు లిచ్చేశాను బడికి అని చెప్పేశాడు మేష్టరు గబగబా.

యింకా చాలా వేసంకాలం రాలేదుగా అంది బామ.

బోల్డు వచ్చిందండి అన్నాడు మేష్టరు.

దండి అంటే ఏమిటిరా అన్నాను.

దండి అంటే నీ తలకాయండి అన్నాడు మేష్టరు కోపంగా.

యండి అంటేనో అన్నాను నేను.

నిన్ను నడ్డిమీద ఛంపేస్తానండి అని మేస్టరు యిలా కోపంగా ముందరికి వచ్చేశాడు.

ననండి అంటేకూడా నాకు తెలీదుకాని బయం వేసింది. హడ్డిలిపోయి యింక లాబంలేదురా అని. యిలా కాలు పెటేశాగదా అడ్డంగా. బాబాయి నేర్పాడులే అది.

యేం. అంతే వాడు గబుకుని యిలా వంగిపోయి పరిగేతుకెళ్ళిపోయి ఆగి మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చాడు.

వచ్చి హు అన్నాడు. హూం అన్నాకానేమో, ఆందికే నేను బడి మూసేశాను అల్లరివెదవాని అన్నాడు. అంతట్లోకి లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు పరిగేతుకొచ్చేసింది.

హాఁ, బడిలేదంటావా, ఎందుకు లేదు. ఇంకా పదిరోజులు ఉంది. వీణ్ణి బళ్ళో పడేసుకో ఇప్పుడు అంది కోపంగా.

బడి ఇంత అస్సలు కుంచెంకూడా లేదండి అన్నాడు మేష్టరు.

బడి ఇంకా చాలా బోల్డువుంది. అపుడే వేసంకాలం రాలేదు అంది లావుపాటి పిన్నిగారు. మేష్టరుకి బయ్యం వేసింది.

యెలాగా. ముందుచూస్తే పిన్నిగారూ వెనకచూస్తే బుడుగూనూ అన్నాడు.

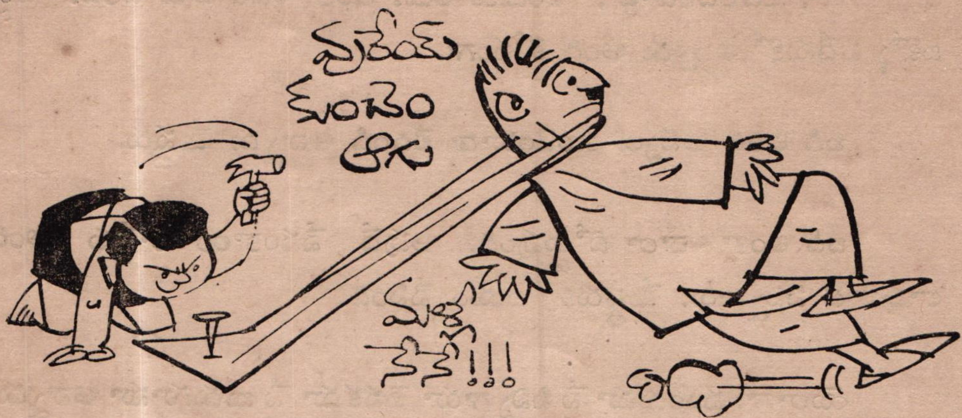
యేం, అప్పుడేమో మా అమ్మ వీది అరుగుమీదికి వచ్చి ఏమండీ మేష్టరూ మా బుడుగు యింక అల్లరి చెయ్యడండీ, వాణ్ణి బళ్ళోకి రానియ్యండి అంది.

ండీ అంటే యేమిటో నాకు తెలీదు. అందరూ అలా ండీ ండీ ండీ అంటారు గాని.

యేం అపుడేమో మేష్టరు యిలా నవ్వేసి సరేండి, వీడిని కుంచెం చాలా అల్లరి మానెయ్యనీండి. అపుడు బడి తీశాక వేసుకుంటాండీ అన్నాడు.

ఇంకేం చేస్తాం. మనం అల్లరి మానేసేదాకా బడి తియ్యరుట. అందుకని బడితీసేదాకా అల్లరి మానెయ్యాలన్న మాట.

అదీ సంగతి. అలాని బాబాయి చెప్పాక్షలే.

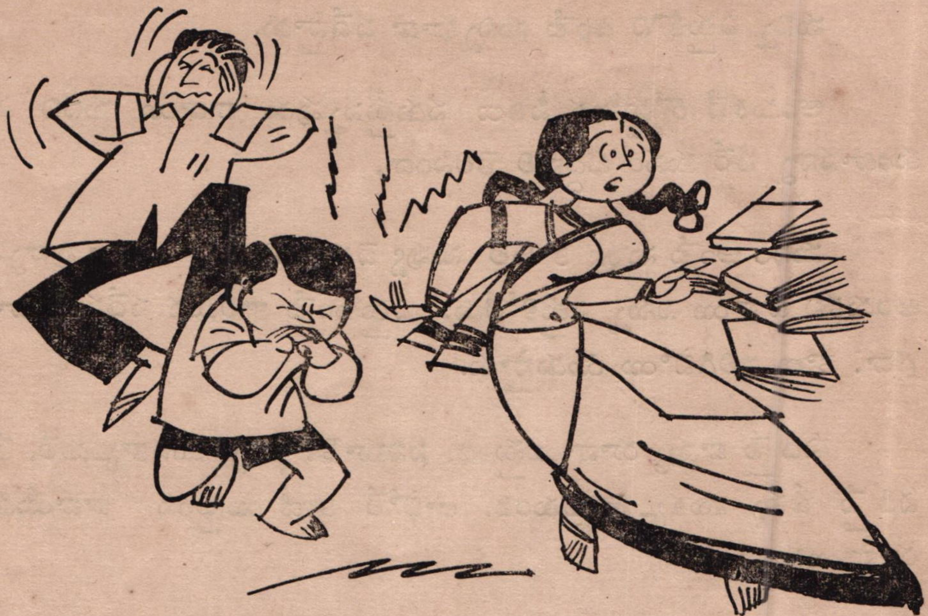
వ్రేయ్। ఆగరా కుంచెం. ఎవడ్రా నువ్వు. నన్నె ఎక్కడో చూసినట్టు న్నావే. ఎందుకలా హాచ్చెరపడిపోతావు!— లావోతే బయపడిపోతావు?—

బయమంటే నాకు తెలీదులే. హాచ్చెరం అంటే కూడా తెలీదనుకో. బాబాయి చెప్పాడు.

చిన్నపిల్లలు ఉత్తినే కిందపడి పోతారట కాని పెద్దాళ్లు మాత్తరం ఉత్తినే పడరు. ఎప్పుడూ హాచెరపడి పోతారు లావోతే బయపడి పోతారుట లావోతే విచాపడి పోతారుట.

అలాంటేకూడా మనికి తెలీదనుకో. మనికి తెలీపోయినా మాటాడవచ్చు. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడులే.

ఇప్పుడు రెండు జెళ్ళ సీతలుంటాయా. — ఒక్క జెళ్ల సీతలేనా సరే. బాబాయికి అస్సలు తెలీవు గదా. అయినా యిలా చూసి నవ్వేస్తాడు బాబాయి,

నన్ను కొంచెం ఈలవేసి పెట్టమనికూడా అంటాడు. నేనుమంచివాణ్ణిగదా పాపం. నాకు జాలి ఉందిట. ఇలాని బామ్మ అంటుందిలే.

అందుకని ఈలవేసి పెట్టుతానా. రెండుజెళ్ళ సీతలూ ఒక్కజెళ్ళ సీతలూ నన్ను చూసి యిలా నవ్వితే అప్పుడేమో బాబాయి హాచ్చెరపడిపోతాడు.

ఇలా ఖోపంగా చూసి హన్నా అని గాఠిగా ప్రెవేటు చెప్పేస్తే బాబాయి బియపడి పోతాడు.

అస్సలు ఏమీ అనకుండా పోయారనుకో అప్పుడేమో యిలా విచారపడి పోతాడు బాబాయి.

మన్ని ఎత్తుకొని ఉంటే మన్నికూడా పడేస్తాడు.

అందుకనే రోడ్డుమీద సీతలు నడుస్తున్నపుడు బాబాయి మనని ఎత్తుకుంటానన్నా సరే మనం ఒద్దనాలి తెలిసిందా.

మనం అంటే నువ్వు కాదులే. నువ్వు బెద్దవాడివిగదా. లావుగా వున్నావు. అందుకని బాబాయి నిన్ను ఎత్తుకోలేడు. ఎత్తుకుంటే కాలిమీద పడేసుకుంటాడు గదా. కాలు నలిగిపోయి యేడుస్తాడు.

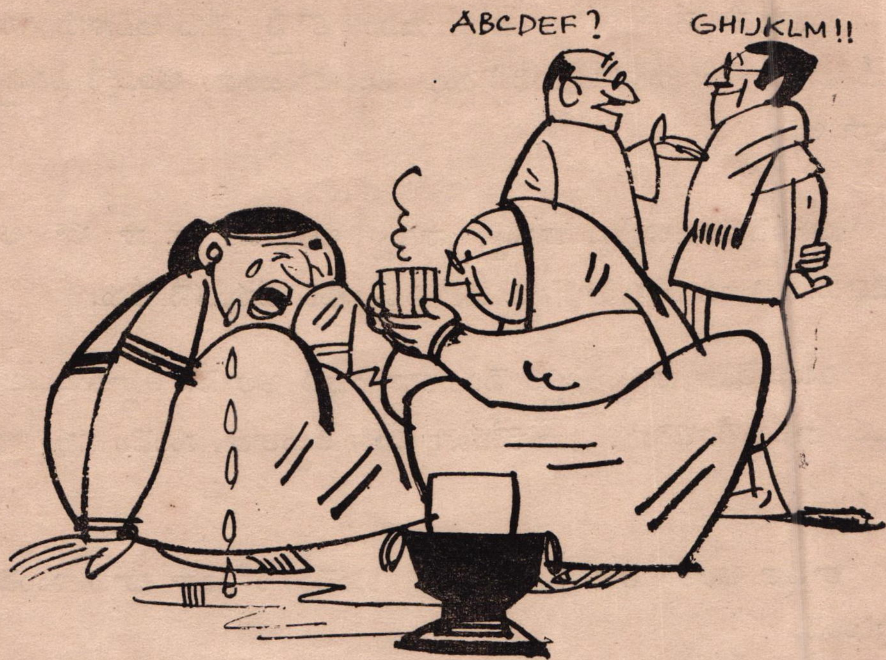
ఏడిస్తే బామ్మ రూపాయిస్తుంది. సినిమాకెళ్ళొచ్చు. మనక్కాదులే. నేను ఏడిస్తే జీళ్ళ ముక్క పెట్టుతుంది. లాపోతే కాణీ యిస్తుంది. బాబాయేడిస్తే రూపాయిస్తుంది.

లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ఉందా. వాళ్ళ ముగుడు దానికి ప్రైవేటు చెప్పేస్తాడా. అప్పుడేమో అది యిలా యేడుస్తూ బామ్మదగ్గరికి వస్తుందా.

బామ్మేమో యేడవకమ్మా అని దానికి ఆవిడికి కాఫీ యిస్తుంది. అప్పుడేమో వాళ్ళ ముగుణ్ణి పిలిచి ప్రైవేటు చెప్పేస్తుంది. తరవాతేమో ఇంకుంచెం కాఫీ ఉంటే కుంచెం నీళ్ళు పోసి యిస్తుంది వాడికి.

లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ముందస్తూగా వచ్చేసి ఏడిచి బోల్డు కాఫీ తాగేస్తుంది గదా. అందుకు.

తాగేసి ముక్కు చీదుకుని వెళ్ళిపోతుంది గదా.

అప్పుడేమో నాన్నా లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడూ ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుకుంటారు. నవ్వుతారు. ఇందాకా ఏడుస్తాడు గాని ఇప్పుడు నవ్వుతాడు తెలుసా ?

అసలు వాళ్ళింట్లో కాఫీ పొడుం అయిపోతే లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు ముందస్తుగా బామ్మ దగ్గరికి ఏడుస్తూ వచ్చి కాఫీ తాగేస్తుందిట. అపుడేమో వాళ్ళ ముగుడూ కూడా వచ్చి కొంచెం కాఫీ తాగుతాడట.

తరవాత నాన్నతో—అంటే మా గోపాలంలే. ఇంగ్లీషు మాట్లాడి ఫది సిగరొత్తులు కాల్చి వెళ్లిపోతాట్ట. ఇలాని బాబాయి చెప్పాడులే.

అందికనే రేపో నిన్నో వాళ్లు మనింటి కొస్తే నేను అడిగాను గదా. ఏవండీ పాపం మీ యింటో కాఫీపొడుం అయిపోయిందా అందుకే ఏడుస్తూ వచ్చారా అని.

అప్పుడేమో అమ్మ, బామ్మ, నాన్నా అంధరూ గా. గా హో అని అరిచేశారు. నామాట లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారికి వినబడనే లేదు.

తరువాతేమో నాన్న అల్లరి వెధవకానా రవుడీ అలానేసి తిట్టాడు—వాడి క్కోపం రాలేదులే. దొంగ. ఇలా కోపంగా చూసి తిట్టుతాడా, కుంచెం నవ్వుతాడు కూడా.

రాదేనా అంతే. రాదంటే అమ్మలే. కుంచెం కోపంగా చూసి కుంచెం నవ్వుతుంది.

అసలీ పెద్దవాళ్ళతో ఇదే చిక్కు. వీళ్ళతో వేగడం చాలా కష్టం అనుకో. కష్టం అంటే ఏవిటో నాకూ తెలీదు. అప్పుడప్పుడు అలా అనమని బాబాయి చెప్పాడు.

ఇప్పుడు నాతో వేగలేమంటే, నేను మూడ్రోలో, ఫది నెల్లో అల్లరి ఛాలా మానేశానుగదా.

చిక్కుడుపాదు మీద గొంగళిపురుగులు మూడు కూడా తీసుకెళ్ళి లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారిమీద పడెయ్యలేదు కదా.

వాళ్ళ ముగుడు, వాళ్ళ ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముడితో — ఇలాంటే మేనేజరులే— మాట్టాడుతున్నపుడు భోయ్‌మని అరిచి భయపెట్టటం లేదుగదా.

బాబాయి రూపాయో, ప్ఫదణాలో ఇచ్చినా రెండు జెళ్ళ సీతల్ని, ఎదురింటి సుబ్బలష్మి ముక్కుని చూసి ఈల వెయటం లేదుగదా. ఏయ్ పిల్లా అనటం లేదుగదా.

మా గోపాళం ఆఫీసు కాయితాలమీద చాలా బొమ్మలు వెయ్యటం లేదు గదా.

రోజూ ఫదిసార్లు కూడా బామ్మ పిలిచిందని చెప్పి జెటకాలు పిల్చుకు రాటం లేదుగదా.

ఒక్కణ్ణీ ఏడుసార్లు కూడా జెటకా తోల్టం లేదుగదా.

బామ్మ వత్తుల పెట్లో ఫది బీడీలు కూడా దాచటం లేదుగదా.

మరి నేను రేపు బెద్దవాణ్ణయాక జెటకా రైలింజను తోలుతానుగా. అందుకు దాచుకోటమే లేదు.

మనం అల్లరిచేస్తే ఒద్దురా అని తిట్టుతారు. సరే పోనీ పాపం అని జాలిపడి ఇప్పుడు మూడ్రోలో ఫది నెల్లో అల్లరి మానేశానా నాన్న హడ్డిలి పోయారు. బయపడిపోయాడు.

వాడు అస్సలు అల్లరి చెయ్యటంలేదే రాదా, ఒంటో బావులేదా అంటున్నాడు అమ్మతో.

దిష్టి తగిలిందేమోనండీ అంది అమ్మ.

దిష్టంటే నాకు తెలీదు. ఒంటో బావులేదనడం అంటే జెరం రావడంట.

నాన్న ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముడితో యుద్ధం చేస్తాడనుకో. అప్పుడు నానకి ఒంటో బావుండలేదనడం వస్తుంది.

సుబ్బలష్మి సంకురాంతిరి ముగ్గేసినపుడు ముగ్గు చూసి నీ ముక్కు బావుందీ అంటా డనుకో అరుగుమీద నించుని.

అప్పుడేమో బామ్మేనా, సుబ్బలష్మి నాన్నేనా విని హాయ్ ఫోకిరీ అంటారు గదా.

అపుడు బాబాయికి ఒంట్లో బావుండలేదనడం వచ్చేస్తుంది.

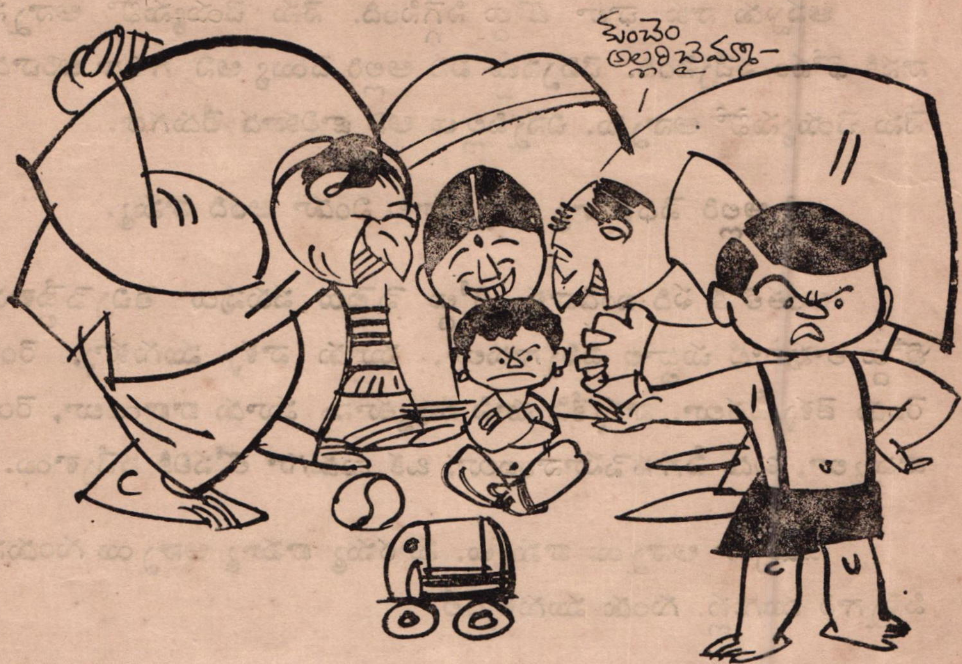
సీగానపెసూనాంబ నా జట్టు లేకపోతే నాక్కూడా కుంచెం వస్తుందనుకో.

ఘేం, అదీ సంగతి. అల్లరిచేస్తే ఒద్దురా అంటారు. చెయ్యకపోతే మనం లేకుండా రాదతో చెప్తారు.

అసలు మనం అల్లరి చేస్తేనే వాళ్ళకి చాలా యిష్టం అని నాకు అవమానం.

ఎందుకంటే! వాళ్ళ బాబిగాడి అమ్మొస్తుందా. అబ్బా మావాడి అల్లరి ఎక్కువండీ అంటుందా.

అమ్మేమో హయ్యో మా బుడుగు అల్లరి చూళ్ళేదు మీరు అంటుంది.

అంతెందుకు ఓసారి చుట్టాలొచ్చారుగదా బోల్డుమంది. బామ్మా రాదా అందరూ నేను బాగా అల్లరి చేస్తానని చేప్పేశారు.

వాళ్ళ ముగుడేమో ఏదమ్మా బుడుగూ కుంచెం అల్లరి చెయ్యి చూదాం అన్నాడు.

అందరూ నా చుట్టూరా కూచుని అల్లరి చెయ్యీ అల్లరి చెయ్యీ అ ఒకటే అల్లరి చేశారులే. ఎలా చెప్పు. ఎంత గొప్ప అల్లరివాడికేనా కష్టంగద సిగ్గేస్తుందిగదా. సిగ్గంటే నాకు తెలీదనుకో. కాని వేస్తుందిట.

అప్పుడు నాకు ఛాలా బోల్డు సిగ్గేసింది. నేను చెయ్యనుఫో అన్నాను. నానకి ఖోపం వచ్చేసింది. చెప్పినట్టు విని అల్లరి చెయ్యి అని గాఠిగా అరిచాడు. నేను చెయ్యనుఫో అన్నాను. చిన్నపిల్లలు అని జాలికూడ లేదుగదా.

ఉట్టి అల్లరి పెధవమ్మా చెప్పినమాట విందూ అంది బామ్మ.

అంతలోకే పది బండివాళ్లు బోల్డు పెట్టెలు పరుపులు తెచ్చిపెట్టేశారు. బోల్డు లావుపాటి చుట్టాల పిన్నిగారులూ, మూడు వాళ్ళ ముగుళ్ళూ, రెండు రెండు జెళ్ళ సీతలూ, వాళ్ళకేసి చూసి నవ్వుతూన్న మూడు బాబాయిలూ, రెండు బామ్మలూ, ఐదు సీగానపెసూనాంబలూ, ఒక బుడుగూ లోపలికి వచ్చేశాయి.

సుబ్బులూ అన్నాయి బామ్మలు. సూరమ్మ బామ్మా అన్నాయి గుండున్న పిన్నిగారి ముగుళ్లు. గుండు ముగుళ్ళదిలే.

బామ్మ, రాదా, గోపాలం, చుట్టాలూ అందరూ హడ్డిలిపోయారు.

సుబ్బులెవరు ? సూరమ్మెవరు, బామ్మెవరు, పిన్నెవరు అన్నాడు గోపాళం హాచరపడిపోయేసి.

ఎవరండీ మీరు అంది బామ్మ.

ఇది సుబ్బారాయుడిగారి ఇల్లు కాదాండీ అన్నాయి చుట్టాల బామ్మలు.

అబ్బే. అది పక్క వీధిలోనండి. కొత్తగా దిగారు వాళ్ళేనా ? అంది ...మ్మ.

అవునండీ. ఈ యిల్లేనని చెప్పారే అన్నాయి చుట్టాల బొమ్మలు.

ఎవరో తప్పు చెప్పారు అన్నాడు నాన్న.

ఎవరేమిటి, అదిగో ఆ పిల్లాడే. ఇందాకా వీధిచివర కొట్టుదగ్గిర కనబడి మా యిల్లే రండి రండి అని చెప్పి పరిగేతుకొచ్చేశాడు మీ యింటోకి. సరేగదాని మేం ఇక్కడికొచ్చి సామాన్దింపించేశాం అన్నాయి బొమ్మలు.

అవును ఆ పిల్లాడే, అన్నాయి సీతలూ, బాబాయిలూ, బుడుగులూ, గాన పెసూనాంబలూను.

అప్పుడేమో—

అంధరూ నాకేసి చూశారు. బలే బయం వేసిందనుకో. కాని పాపం అంతలోకే నవ్వేశారు హ హ హ హ అని.

హారి భడవా అంది బామ్మ, అమ్మకూడా గాఠిగా నవ్వేసి ముద్దుపెట్టేసు కుంది.

నేను అల్లరిచేస్తే అమ్మ అస్తమానూ నవ్వదుగదా. నేను అలా వెళ్ళి దాంకున్నాక నవ్వుతుంది.

నవ్వితే అమ్మ ఎంతో బావుంటుంది. నాన్నకన్నా, బాబాయికన్నా, సీత కన్నా, సీగానపెసూనాంబకన్నా, లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారికన్నా, నాకన్నా బావుంటుంది.

యేం. అప్పుడు బామ్మ లేచి బోల్డు యింత పెద్ద డేగిసా నిండా కాఫీచేసి అందరికీ పంచిపెట్టింది.

డబ్బులు వాడి దగ్గర పుచ్చుకో అన్నాడు నాన్న.

అవును రేపు బోఫి పండక్కి డబ్బు సంపాదిస్తాడుగా అంది అమ్మ.

సంపాదించడం అంటే మనకి తెలీదు. కాని బోఫి పండక్కి దంబిడీలూ, కాణీలూ ఏరి దాచుకోడం సంపాదించడం అని నాన్న చెప్పాడు. బామ్మకి అమ్మకి ముద్దిచ్చి కాణీ తీసుకోడంకూడా సంపాదించడ మేనుట.

బీచిలో సీతలకేసి చూసి బాబాయిలకి ఈలవేసిపెట్టి ఏయ్ పిల్లా అనీ, అత్తయ్యా అనీ పిలిచిపెట్టి బాబాయి లందరి దగ్గర ఫదణాలుతీసుకోడం కూడా సంపాదించడ మేనట.

కాని పండగే బెస్టు. పిల్లలకి డబ్బులొస్తాయి.

పండగంటే—అవి చాలా రకాలు. బాబాయికి సీత కనిపిస్తే ఓ పండగట నవ్వితే రెండు పండగలు. ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముడు ఊరెళ్తే నాన్నకి పండగ.

లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారు కాసేపు సినిమాకెళ్తే వాళ్ళ ముగుడికి పండగట. ఇలాని నాన్న చెప్పాడులే. అప్పుడు అమ్మకి కోపం వచ్చింది కూడాను.

కాని అన్నిటిలోకీ బోఫిపండగే బెష్టనుకో. అయినా ఈ కాలంలో బాగుండడంలేదుట. బోఫివళ్ళలో కల్తీ ఎక్కువ అయిపోయిందని మొన్న బాబీగాడు అన్నాడు.

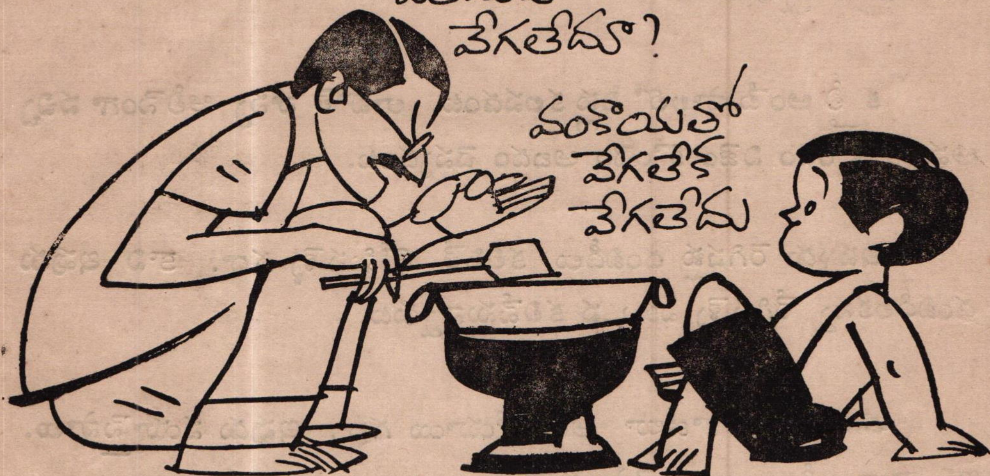
కల్తీ అంటే పాలలో నీళ్లు కలపడంట. లాపోతే నాన్న ఆలీసెంగా వచ్చి అమ్మకి కొంచెం నిజెం కొంచెం అబద్ధం చెప్పడంట.

ఇప్పుడు రేగిపళ్లు దంబిడీలు కలిపితే బోఫిపళ్ళే గదా. కాని ఇపుడు దంబిడీలకన్న రేగిపళ్ళే ఎక్కువ కలిపేస్తున్నారుట.

దంబిడీలూ, కాణీలూ అయిపోయాయి గదా. ఇపుడు నయాపైసాలు. ఇవి చాలా ఖరీదని నాన్న చెప్పాడులే.

అందుకని బోల్డు రేగిపళ్లు ఒకటో మూడో నయాపైసాలూ వేస్తున్నారు.

ఇలా చేస్తే చిన్నపిల్లలు పాపం డబ్బు ఎలా సంపాదిస్తారు ? అందుకని ఈ పండక్కి ఎక్కువ నయాపైసాలు వేసి కుంచెం రేగిపళ్లు వెయ్యాలి అందరూ.

అబ్బబ్బ! ఈ మేష్టర్లని ఉంటాయే, వాటితో వేగలేకపోతున్నానురా! చాలా కుంచెం కష్టమన్న మాట.

వేగలేక పోతున్నడం అంటే-ఓసారేమో అమ్మ సినిమా కెళ్ళిందని, బామ్మ గుళ్లో కెళ్ళింది గదా. అప్పుడు మా గోపాళం - వంట చేశాడుగదా.

అప్పుడేమో కంద ముక్కలూ, వంకాయలూ కలిపి వేయించాడా. పాపం వంకాయేమో చప్పున వేగిపోయింది. కంద వేగలేదుట.

అందుకనేమో, వంకాయేమో - అబ్బ, కందా కందా, నీతో నేను వేగలేక చస్తున్నాను అందిట.

అప్పుడేమో కంద మా నాన్నకేసి చూసి-కాదులే, వీడు చూడు - నన్నూరికే వేపుకు తినేస్తున్నాడు అందిట.

ఇలాని నాన్న చెప్పాడు. నాన్నేం చెప్పినా, మళ్ళీ అవి మనం చెప్తే ఆయాసం వస్తుందికదా.... నవ్వుకూడా రాదు.

కాని నాన్నేం చెప్పినా అమ్మకి నవ్వొస్తుంది. మనం చూడనప్పుడు ఉత్తినే నాన్నని చూసినా, అమ్మకి నవ్వొస్తుంది. అమ్మ పాపం మంచి దనుకో.

యేం....ఇప్పుడీ మేష్టర్లు అలా గన్నమాట. మేష్టర్లు రొండురకాలు గదా!

ఒకటి మామూలు మేష్టర్లు ఐదు ప్రైవేటు మేష్టర్లు. ప్రైవేటు మేష్టరే కుంచెం మంచివి.

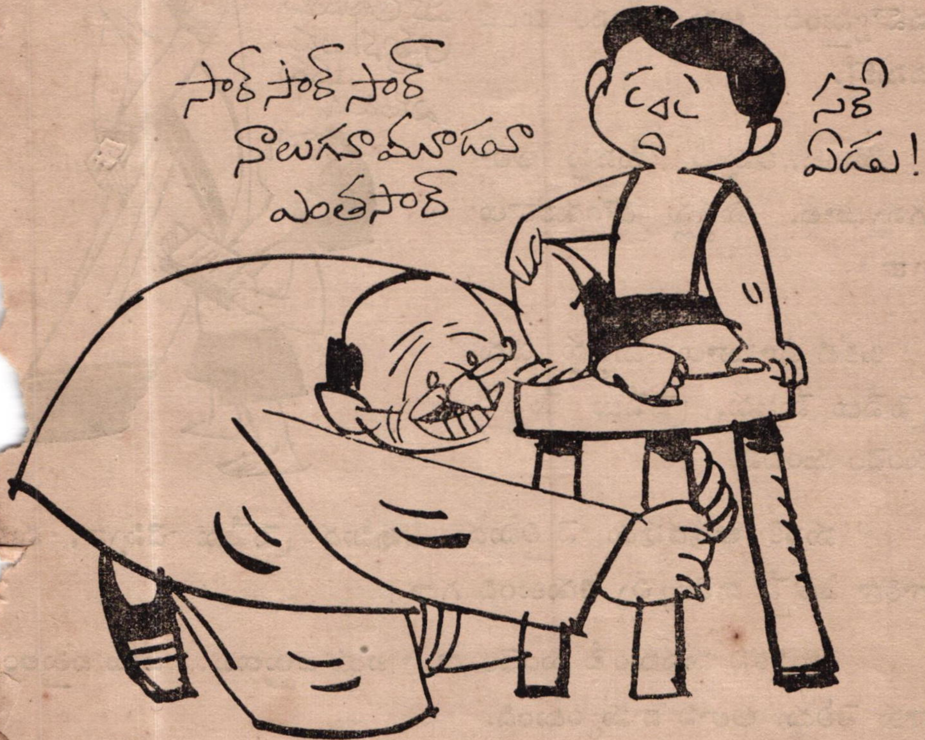
మనకి అపుడపుడు నెత్తిమీద, వీపుమీద ప్రైవేటు చెప్పినా, మన గారిగా ఏడిస్తే బామ్మొచ్చి తిడుతుంది గదా!

అందికని మనమంటే కుంఛెం చాలా బయ బత్తులుట.... బయ బత్తులం నాకు తెలీదు. అలాని బామ్మంటుంది.

భవుశా అగరొత్తులో, బాబాయి కాల్చే సిగరొత్తులో అయుండవచ్చని నాకున్కంఛెం అవమానం.

యేం....సాధార్నంగా ఈ మేష్టర్లకి ఏం తెలీదు పాపం. పెద్దాళ్ళనడిగితే కోంబడతారని బయం.

అందికని బడి అని ఓటి పెట్టి మన్ని అడుగుతారన్నమాట. మనం అక్కడ పాపం చెప్తామా.

వాళ్ళకి పాఠాలు రావుగదా, అప్పుడేమో ప్రైవేటు మేష్టరు వేషం వేసుకుని మనింటికొచ్చి 'పురేయ్ బుడుగూ బుడుగూ, రెండూ రెండూ ఎంతరా?' అని అడుగుతారు.

ఇంకనేమో 'సీరాముని దైచేతను పజ్జెం చెప్పమ్మా!' అని యిలా ఏడుస్తూ అడుగుతారు.

ఇక్కడిది నేర్చుకున్నా, మర్చిపోయి మళ్ళీ ఇళ్ళో అడుగుతారు. పాపం మనం చెప్పామా, వినరు.

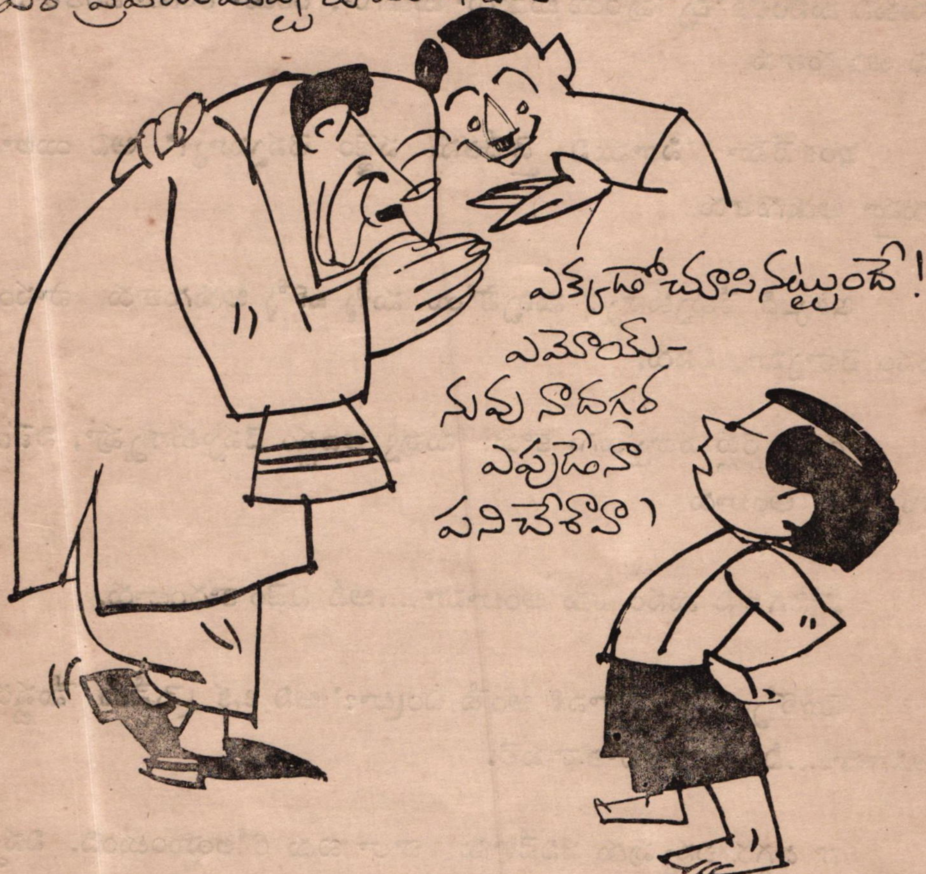
రెండు రెళ్లు పద్నాలుగు కాదు. నువ్వు అబద్దం చెప్తున్నావూ, నిజెం చెప్పమ్మా' అంటారు.

పోనీగదాని మనం ఏడు అంటామా....అదీ నిజెం కాదంటారు.

మొన్నో రేపో 'దీపావళి అంటే ఏంట్రా?' అని ఒక ప్రైవేటు మేష్టరు అడిగాడా....వీడు బాగా పాతవాడులే.

నా దగ్గర చిన్నపుడు పనిచేశాడు. చాలా ఐదు రోలయుంటుంది. నిన్న కొత్త వాడొచ్చాడా—వీడూ అడిగాడు.

'పాతవాడికి చెప్పానురా. వెళ్ళి వాడినడుగు. లేపోతే మీ నాన్ననో, బాబాయినో అడుగు' అన్నాను.

'మా బాబాయిని మాత్తరం అడగొద్దు. ఎవరేనా రెండు జెడల సీతలు అడిగితేనే వాడు చెప్పుతాడూ—సీతలు అడిగితే పదమూడో ఎక్కం కూడా చెప్పుతాడూ' అని చెప్పాను.

'కాదమ్మా బుడుగూ, నువ్వే చెప్పమ్మా' అని ఏడిచాడు మేష్టరు.

'మాబామ్మ నడిగి బెల్లమ్ముక్క పెడతానూ ఏడవకమ్మా' అన్నాను.

'లేపోతే మా బామ్మ వత్తులపెట్లో కాణీయో. ఫదణాలో ఉంది తీసుకో' అన్నాను.

'కాదమ్మా చెప్పాలి. బళ్ళో నిన్న చెప్పానుగా. అదే చెప్పు' అన్నాడు.

చూశావా, పచ్చి నిజెంకాదది. బళ్లోకూడా వాడే నన్నడిగాడు.

నేను పోనీగదాని చెప్తే, 'ఛీ రాడీవెదవా' అని తిట్టి నెత్తిమీద ప్రెవేటు చెప్పాడు.

తరవాత వాడేమిటో చెప్పాడు. మళ్ళీ ఇక్కడికొచ్చి మళ్ళీ అడిగాడు. పోనీగదాని మళ్ళీ చెప్తే, మళ్ళీ ప్రెవేటు చెప్పాడు. అప్పుడేవోఁ నేను గారిగా ఏడిచేశా.

బామ్మొచ్చి ప్రెవేటువాడికి గారిగా ప్రెవేటు చెప్పేసింది. అపుడేమో పాపం బాబాయొచ్చి, 'అన్న బామ్మ' అని బామ్మకి ప్రెవేటు చెప్పాడు.

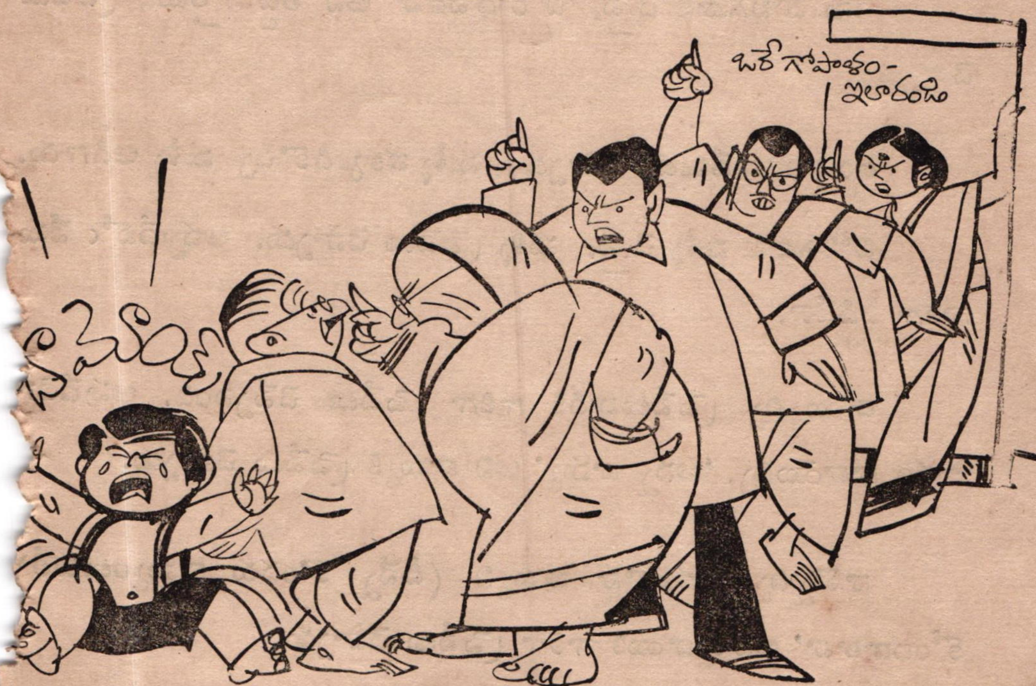
నాన్నొచ్చి 'వెదవకానా అమ్మని (దీన్నే కొందరు బామ్మంటురులే) కోంబడాతావా' అని బాబాయికి గారిగా ప్రెవేటు చెప్పాడు.

అపుడు బామ్మేమో 'అన్నా, కుర్రవెదవ-వాణ్ణెందుకు తిడతావురా' అని నాన్నకి ప్రైవేటు చెప్పింది.

అపుడేమో అమ్మొచ్చి 'ఉరేయ్ గోపాళం, నువ్విలా రండి' అని గది లోకి వచ్చి నాన్నకి ప్రైవేటు చెప్పేసింది.

పాపం ప్రైవేటు మేష్టరు హడ్డిలిపోయి పారిపోయాడు.

అపుడేమో, లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి మొగుడు యిలా నవ్వుతూ వచ్చి 'ఏరా బుడుగూ, మీ యింట్లో యివాళ దీపావళా?' అన్నాడు.

అదన్నమాట. దీపావళంటే పేలవటం. అందరూ గాలిగా ప్రపేల్లు చెప్పేసుకుంటే దీపావళి అంటారుట.

ఇలానిబాబాయికూడా చెప్పాడనుకో.

కాని ఇలా అయితే మా యింట్లోనూ, లావుపాటి పక్కింటి పిన్ని గారింట్లోనూ, మీ యింట్లోనూ, సినిమాల్లోనూ, పేపరులోనూ (ఇవన్నీ బాబాయి చెప్పాడులే) రోజూ దీపావళి పండుగే అవుతుంది గదా.

అందికని శ్రీకృష్ణుడు ఇంకో దీపావళి పెట్టాలి. పాపం వాడికి వెయ్యి దెబ్బయిు పది యిళ్ళున్నాయిటగా.

ఎక్కడి కెళ్ళినా రోజూ ప్రెవేటే. అంంంంధరికన్నా సత్యభామ గారిగా ప్రెవేటు చెప్పేది గాద.

అందికని ఏడాది కోసారేనా ఇంట్లో దీపావళి పండుగ ఆపేసి— ఆ చప్పుడులు వినబడకుండా ఇంంంఖా గా ఆ ఆ ఠి గా చప్పుడుచేసే టపాకాయలు పేల్చాలనీ, అదే అసలు దీపావళి అని కిష్టుడు చెప్పాడన్నమాట.

బాబాయింకేదో పిచ్చికద చెప్తాడనుకో. 'అదికాదూ, ఆరోజున రెండు జెళ్ళల సీతలన్నీ గుమ్మంలో కొచ్చి టపాకాయలు కాలుస్తాయి,

ఇంచక్కా నవ్వుతాయి - మనం వాళ్ళని చూస్తూ రోడ్డుమీద వెళ్ళచ్చు- అప్పుడేమో 2 జెళ్ళ సీతలన్నీ దీపాలలా వెలుగుతాయీ - అందుకని దీపావళీ - హమయ్య' — అని చేప్పాడు బాబాయి.

బాబాయి మొహం, వాడు ఏ పండగ అడిగినా ఇలాగే చెప్తాడు

అట్లతద్దికీ సీతలే - దసరాకీ సీతలే - సంకురా త్రిరికీ సీతలే - బోగిమంటకీ సీతలే - అన్నింటికీ సీతలే వాడికి.

అంతెందుకూ, మొన్న దేవుడిగుళ్ళో కెళ్తున్నానా.... నేనూ వస్తాౘ్రా అని ఏడిస్తే. బాబాయిని తీసికెళ్ళానా....ఎవరో వచ్చి. నువ్వెంమకురోయ్ అంటే- 'రెండుజెళ్ళ సీత వుంటుందిగదా' అన్నాడు.

నేను హాచెర పడిపోయి 'పిచ్చి బాబాయి, గుళ్లో దేవుడుంటాడురా 2 జెళ్ళ సీతలు కావురా పిచ్చాడా' అని చెప్పానా...వాడు మళ్ళీ గాఠిగా నవ్వేసి 'పిచ్చి వెధవా ... నా కళ్ళు పెట్టుకు చూడరా, నీకు గుళ్ళోనూ, బళ్ళోనూ, రాయిలోనూ, రప్పలోనూ, అన్నిటిలోనూ రెండుజెళ్ళసీతలే కనిపిస్తాయి' అన్నాడు.

నేను వాడి కళ్ళజోడు పెట్టుకు చూశాను, సీతా లేదు, పీతా లేదు, అస్సలేమి కనిపించలేదు.

మేష్టరు మనకి గుండుమీద గాఠిగా ప్రెవేటు చెప్పినపుడు ఏంకనిపిస్తుందీ? అలా వుందన్నమాట.

ఏం చేస్తాం, బాబాయి కర్మ .... అసలు వాడెప్పుడూ ఇంతే.

నిన్నో రేపో మా గోపాళం వాడి మార్కులు చూసి 'ఏరా నువ్వు కాలేజికెందు కెళ్తున్నట్టు?' అన్నాడా....

'రెండుజెళ్ళ సీతల్ని చూడ్డానికి' అనేసి ఇలా నాలిక్కరుచుకు ఏడిచేశాడు.

'పోకిరీ వెదవా' అన్నాడు నాన్న. అలా అంటే నాకు తెలీదులే?

యేం.....దీపావళి గురించి కదూ. పాపం నీకు చెప్పుతానన్నాను. ఏవిటో నాకు వైసైనకొద్దీ మతిమరుపెక్కువయి పోతోందమ్మా-ఇలాని బామ్మంటుందిలే.

బామ్మక్కూడా వైసెక్కువయి పోతోందిట. అప్పుడప్పుడు నాన్నకూడా 'వయసెక్కువయి పోతోంది. నా కళ్ళజోడు ఎక్కడ పెట్టానర్రా' అంటాడు, నెత్తిమీద ఉందని మర్చిపోయి.

దీపావళి కేవిఁటంటే - టపాకాయలు బాగా కాల్చాలి, మరేమో అవి బాగా వినాలంటే ముందస్తుగా రేడియో మూసెయ్యాలన్నమాట.

మందేకాదు. అద్దం విరిగిపోయిన లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి రేడియో కూడా మూసెయ్యాలి.

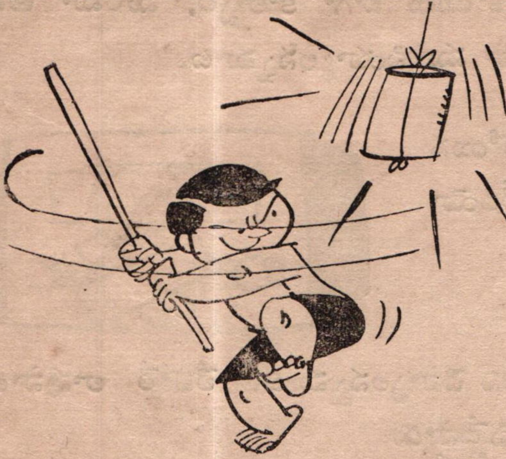
'కరెంటు పోయిందండీ' అని చెప్పాలన్నమాట. లేపోతే లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి మంగుడు మళ్లీ పెట్టేస్తాడు.

రెండు: మన్ని పొద్దున్నే కాల్చనివ్వరనుకో. రేడియో దీపావళి అయితే కాని, ఒద్దని నాన్నా వాళ్ళు అంటారుగదా.

అపుడేమో కాళీడబ్బాలు తెచ్చి - ముందుగానే చూరుకి బాబాయిచేత వేళ్ళాడగట్టమని - తరవాత రాళ్ళు అందులో వెయ్యాలి...ఆడవాళ్ళు వంటల ఇలాగే చేస్తారుట.

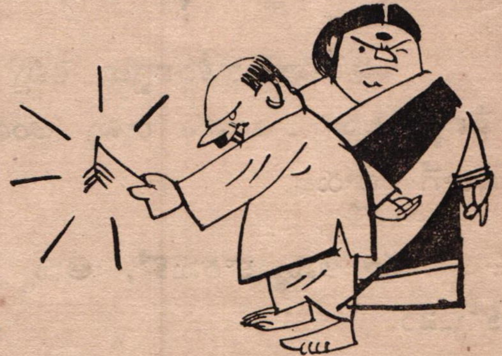
మా అమ్మ కాదనుకో, అమ్మ బాగా చేస్తుంది.....అలాంటే బొమ్మ క్కోపం.

మనకి కాణీయో, ఫదణాలోఇవ్వదు జాగర్త....యేం....? ఒక్కో సారి ముందుగానే రాళ్ళు తెచ్చి పడేసేసి, డబ్బాలు కట్టలేదనుకో, అవి కాళ్ళమీద పడతాయి జాగర్త.

యే....? ఆ డబ్బాలో రాళ్ళేసి కర్రలతో కొట్టి కాసేపు వూపితే అప్పుడు నాన్నా, బాబాయి అందరూ వచ్చేసి, రేడియో ఆర్పేసి మనకి పెట్లో టపాకాయ లిస్తారు.

డెబ్బై : నీకు నాన్న మీద, బాబాయిమీద కోపం వుందిగదా - అలాంటప్పుడు సీమ టపాకాయల గుత్తి అంటించి గాలిగా తిట్టెయ్యి.

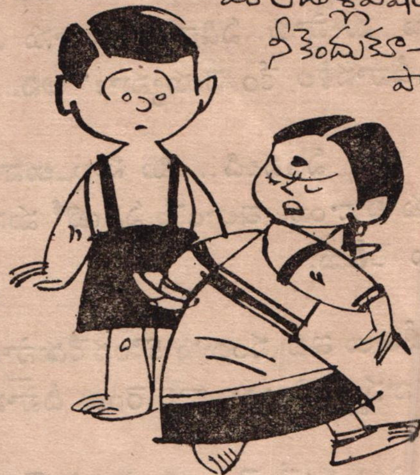

నిన్నేం చెయ్యరు. లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడికిది చెప్పాను. వాడు ఏడా దేడాదీ ఇలాగే చేస్తాడు.

ఫది : బాబాయి గాళ్ళకి ఒకటి [illegible]ప్పాలి. మతాబాలు కాలుస్తూ రెండు జెళ్ళ సీతల్ని చూడకేం! .... ఒకటి కాదు పది రెండు జెళ్ళ సీతల్ని కూడా చూడకూడదు. చిచ్చుబుడ్డి కాలుస్తున్నా సరే.

నాలుగు : రెండు జెళ్ళ సీతల్ని చూస్తూ మతాబా కాల్చకు.

మతాబా లైటులో సీతలు బాగా కనబడతాయి గాని— వెధవా....కుర్ర వెధవ్వి. నీ కెందుకురా ఇలాటి ఆడ పిల్లల విషయాలు...పో ... చదివేస్తు న్నాడు పావం....

బొమ్మ : బొమ్మలు తాటాకు టపా కాయలు చాలా కొనమందురు. వీటిని పేలకపోయినా రేపు కడిగి నాలిక గీస్కోడానికి వాడవచ్చును.

బాబాయి : పో అమ్మా—తాటాకు టపాకాయాలు ఒక్కోటి కాణీ— కాణీ తాటాకుపెట్టి నాలిగ్గీసుకుంటావా?

నాన్న : పోరా వెధవా...నీ బియే సర్టిఫికేట్టు (ఇలాంటే నాకు తెలీదు) కన నయమే. బోల్డు రూపాయలు పెట్టాం. ఇప్పుడది నాలిగ్గీసుకుందిగ్గు పనికిరాదు. ఏవిఁటో పెద్దాళ్ళమాటల్లో అర్దంపర్దం ఉండదు. (ఇలాం నాకు అర్దం తెలీదనుకో)

కానీ మనం రేపో పదిరోజులకో టపాకాయలన్నీ అయిపోయాక పెట్టెలూ, తడిసి పోయిన చీమ టపాకాయలూ కాలుస్తామా...అపుడొచ్చి గ మనకి ప్రైవేటు చెప్తారు.

అదింకో దీపావళి—

అన్నట్టు ఈ యేడాది రెండు దీపావళీలున్నాయి తెలుసా...పాపం, మా ప్రెవేటు మాష్టారు ఏడిచాడు కూడాను - 'ఒక్క దీపావళీ'కే ఏడుస్తున్నాను. రెండు దీపావళీల కేం చెయ్యనూ?' అని.

మళ్ళీ ఏడవండి.....మీ స్కూలువాళ్లు జీతాలు సరిగ్గా ఇచ్చేదాకా అంతే నన్నాడు బాబాయి. ఇలాంటే ఏవిఁటో మనకి తెలీదనుకో ...ఈ జీతాలు గురించి అస్సలు తెలీదు.

జీతాలు ఇచ్చినందుకు కొందరేడుస్తారుట. ఇవ్వనందుకు కొందరేడుస్తారుట. ఇలాని నాన్న చెప్పాడు. కాని రెండు దీపావళులు వస్తే మాత్తరం ఏడవకూడదుట.

ఎందుకంటే చైనాలో, పాకిస్తాన్‌లో (ఇలాంటే వూళ్ళని నాన్న చెప్పాడు) వాళ్ళందరూ పేద్ద దీపావళీ చెయ్యాలని చూస్తున్నారుట - వాళ్లు అది చేసే ఇంక ంoooooooooooంఢరూ బేద్ద పేద్ద టపాకాయలతో పే ఎఎఎ ఏద్ద దీపావళి చేస్తారుట.

అది చేస్తే ఇంక టపాకాయ లుండవు. దీపావళులుకూడ అస్సలుండవుట.

అందికనేమో కావలిస్తే చిన్న చిన్న దీపావళీలు ఏడాదికి రెండో, ...చేసుకుని అంధరూ హాయిగా ఉండండీ - అంత పెద్దదివొద్దూ .... బుల్లి ... టపాకాయలైతే చాలారోజులొస్తాయి....పెద్దవొద్దూ....

అమ్మబాబోయ్ ప్రెవేటు మేష్టరు....తలుపేసెయ్.... 'ఏవండీ! మా ...ఉగుకి పాపం, జెరవండీ ... కుర్రవెదవ ....ఇవాళ ప్రెవేటొద్దు లెండి ....వాండి .... నేను మా నాన్నని ....

చదూ సంజెలు కథ

చదూసంజెలంటే - ఇప్పుడు మీ బాబాయి ఉన్నాడా, వాడి దగ్గర ఉండవూ, అవన్నమాట.

దీన్నే బామ్మలు చదూసంజా అంటారు. నాన్నలేమో-అలాంటే గోపాళం అన్నమాట. ఏం. వాళ్లేమో చదూ సంజె లంటారన్నమాట

ఇవి మరి బాబాయి దగ్గర లేవుగదా ? వాడి దగ్గర బుద్ధి, డబ్బులుకూడా లేవుట.

కాని ఒకటో ప్పదో అయిడియా లుంటాయి. అయిడియాలంటే నాకు తెలీదు.

ఇంకానేమో కావెత్రులు, సిగరెట్టులు ఉంటాయి. కావెత్రులంటే అవ చూట్టానికి కాయితాలలా ఉంటాయన్న మాట.

సిగరెట్టులు తెల్లగా ఉంటాయి. అగరెత్తులు నల్లగా ఉంటాయి. అ రెత్తులు గోడ మీద గుచ్చి కాలుస్తారు. ఇవేమో నోట్లో గుచ్చి కాలుస్తారు.

ఇవి మొగాళ్లె కాలుస్తారుట. బామ్మ అగరెత్తులు కాలుస్తుంది.

రెండుజెళ్ళ సీతకూడా సిగారెట్టులు కాల్చదుట. అయినా బామ్మ రేశా ఇప్పుడో కూడా దాన్ని అరుగుమీంచి చూసి యిలా నవ్వేసింది గదా.

ఛూడూ, ఛూడూ మొగరాయుళ్లా ఎలా నడుస్తోందో అంది.

అప్పుడేమో నేను పరుగేతుకెళ్ళి సీతని అడిగానుగదా సీతా నువ్వు సిగరెత్తులు కాలుస్తావుగదా అని. హా అని అది హాచెరపడి పోయేసింది.

ఎవర్చెప్పార్రా అంది. మా బావ చెప్పిందీ అన్నాను. అప్పుడేమో రెండు జెళ్ల సీత బాబాయికి రోడ్డుమీద ప్రెవేటు చెప్పేసింది ఖోపంగా.

ప్రెవేటు చెప్పడం అంటే కొట్టడం అన్నమాట. ఇలా మొట్టికాయ కొట్టి, చెవులు మెలిపెట్టి హన్న అంటారూ అది.

పాపం నాకు చిన్నప్పుడు కుంఛెం ఫదిమందో ఒక మందో ప్రెవేటు మేష్టర్లొచ్చారుగదా.

కాని బ్భయపడి పారిపోయారులే.

కొట్టకుండా తిట్టినా కూడా ప్రెవేటు చెప్పడమే. ఏం. రెండు జెళ్ళ సీత బాబాయికి ప్రెవేటు చెప్పేసిందా.

మరేమో బాబాయి నాకు గుండుమీద కుంఛెం ప్రెవేటు చెప్పి పరిగేతుకుని ...త్త దగ్గరి కెళ్ళాడు. (బామ్మకి మడిగదా. అందికని దూరంగా ఉంది) గాఠిగా ...ి ప్రెవేటు చెప్పేశాడు.

అప్పుడేమో బామయ్యింకా గాఠిగా అరిచి వాడికి ప్రెవేటు చెప్పేసి ...గారి కుత్తో దగ్గిరికెళ్లి ఇలా ఏడిచేసింది.

అప్పుడేమో మా గోపాళంకూడా వచ్చి బాబాయికి ప్రెవేటు చెప్పేశాడు. చదూ సంజెల్లేవా అలానేసి ఖోప్పడేశాడు.

ఈ చదూసంజెలు లాకపోతే అస్సలు డేంజరుట. డేంజరంటే మనకి తెలీదు.

కాని యివి మందగ్గిర లాకపోతే మనికి-అంటే బాబాయికిలే-రెండు జెళ్ళ సీత నిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యరన్నమాట.

కాని ఫెళ్ళికూడా డేంజెరేనుట. ఇలాని లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి ముగుడు చెప్పాడు. హాయిగా చదూసంజె లేకపోతే లావుపాటి పక్కింటి పిన్నిగారి నిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యరుట.

అప్పుడేమో ఇంచక్కా జెటకాబండీయో, రైలింజనో తోలుకొని పోలీసు వాడిలా కూచుని పేపరు చదువుకోవచ్చుట. ఇలాని వాడు చెప్పాడు. వాడ చాలా మంచివాడు. నా కిష్టం. కుంఛెం గుండుంటుందనుకో.

మా నాన్న ఆఫీసులో విగ్గులేని ఎముఃడు లేడూ వాడికీ గుండుంటుంద విగ్గులేని ఎముడంటే మేనేజరుట. ఇలాని మా నాన్న చెప్పాడు. మేనేజరం నాకు తెలీదు.

కాని వుర్రేయ్, నువ్వు సీగాన పెసూనాంబని ఫెళ్ళి చేసుకోవా అప్పుడు మందగ్గిర చదూసంజెలు ఉండాలిట. లాపోతే పెళ్ళి చెయ్యరుట.

అనగనగా వో రాజు లేడూ ? వాడి కొడుకు పాపం రాజకుమా ఫెళ్ళి చేసుకోవాలా ?

అప్పుడు వాడు పదిమందో, నూరుమందో రాచ్ఛసులిని చంపాలిగదా ముందర. మనంకూడా అంతేనుట.

కాని యిప్పుడు రాచ్ఛసులు అయిపోయారు. చంపడానికి లేరుట. అందుకని యిప్పుడేమో మనం పదమూడో ఎక్కాం, సిబిపాటం ఇవన్నీ చదువుకోవాలిట. అవి వచ్చేస్తే రాచ్ఛసులు చచ్చిపోతారుట.

మనం బాగా చదూకుని ప్ఫది కాణీలో వంద కాణీలో తెచ్చినా రాచ్ఛసులు చచ్చిపోతారుట. రాపోతే సీగానపెసూనాంబ నిచ్చి పెళ్ళి చైరన్నమాట. ఇలాని మా రాధ చెప్పింది. రాధంటే అమ్మలే.

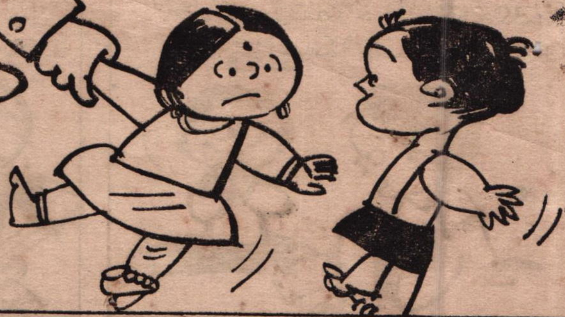
అందికని వెదవది చదూసంజెలు మందగ్గిర లాకపోతే ఖష్టంట. అసలవి ·కపోతే ఫెళ్ళి చెయర్ట.

ఫెళ్ళంటే సీగానపెసూనాంబ బందరావుడు, ఇంకానేమో వాళ్ళ సీత ·ందరం ఆడుకోడం. ఫెళ్ళేకాదు జీవితం కూడా ఖష్టంట ఇవి లేపోతే.

జీవితం అంటే నాకు తెలీదు. ఇలాని బాబాయి అంటాడు. రెండు జెళ్ళ ·వ్వకపోతే. ఏం. పదమూడో ఎక్కాం ఖద చెప్పనా.

అనగనగనగనగనగన ఒకరోజున....

ఏం, ఖద చెప్పేస్తా నంతే. అనగనగనగనగనగా ఒకరోజున.......

రాక్షసుడూ
పదమూడో ఎక్కం
ఖద...

బురుగూ బురుగూ! చూశావా - మరేమో
నేనూ వాళ్లసీతా ఆలుకుంటేనేమో -
మరే వాళ్ల పెద్దన్నయ్యా వచ్చి దాన్ని
లాకె ళ్లపోయి - నన్ను ఫో అనీ....

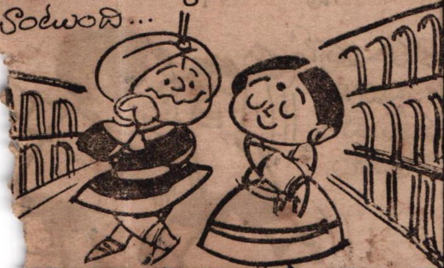

ఏడవకురా గోపీ - నేను రేపో పది రోజులకో
యిలా పెద్దవాణ్ణయిపోతాగా - అప్పుడు
వాడి నడ్డి మీద ఛంపేదాం - ఏం
కాదూ - ఇప్పుడే పెద్దవాడి వయిపో - కొట్టేదాం

ఒద్దమ్మా - నేను పెద్దవాణ్ణయ్యేలోగా
నీకో ఖద చెప్పనా - అనగనగన
గనగనగన గనగనగన గన...

గనగన వద్దు -
ఖద

సరిసరి - అనగనగా ఓ రాజు - ఆ రాజు కేమో - చక్కని కొడుకు - నీలాగే అరుస్తూ ఎంతో ముద్దొస్తాడు -

చక్కా గిరజాల జుట్టుతో - పెద్ద కత్తి పట్టుకుని - అంటే కత్తి జుట్టుతో కాదు - చేత్తో పట్టుకుని - సింహాన్ని పులుల్ని - ఏనుగుల్ని ఛంపేసేవాడు

ఆ రాజుగారింటికి ఎదురుగుండా ఇంకో కృష్ణం రాజుగారుండేవారు. ఆయనికి ఓ కూతురు - ఇంచక్కా గానపెసూనాంబంత బాంటుంది...

వాళ్ళిద్దరూ రోజూ ఇంచక్కా ఆడుకునే వారు - వాళ్ళమ్మ చెల్లెళ్ళు పుటేళ్ళు, పేగోడీలూ మనమరాలూ - బొమ్మ పెట్టేది
గారింటో పెద్దగది నిండా
ఇంకో గది నిండా జాంగ్రీ
యి కదా

బండీలూ?
చక్రాల
ఓ - అవి కూడా ఫద్దో యమబంతో వుంటాయి - ఇంకా తాటాకు బొమ్మలు - రిబ్బన్లు ఐస్క్రీములూ - కజ్జాలూ బటానీలూ - గోలీగాళ్ళు

ఛీ ఛీ....
సర్లె సర్లే - ఆ రోజున యువరాణీ - యువరాజూ ఆడుకుంటూ వుండంగా ఏమైందంటే....
బాపు